**Phúc Âm**

# GIĂNG

## 1

### Nguồn Sống

1,2 Ban đầu có Chúa Cứu Thế.[a] Chúa
Cứu Thế ở với Thượng Đế từ nguyên th
ủy, vì Ngài là Thượng Đế ngôi hai.[b]
3 Chúa Cứu Thế đã sáng tạo vạn vật;
mọi loài trong vũ trụ đều do tay Chúa tạ
o nên. 4 Chúa Cứu Thế là Nguồn Sống b
ất diệt. Nguồn Sống ấy soi sáng cả nhân
loại, 5 chiếu rọi trong bóng tối dày đặc;
bóng tối không bao giờ dập tắt được Án
h Sáng.
6,7 Thượng Đế sai Giăng đến giới thiệ
u Chúa Cứu Thế là Ánh Sáng của nhân
loại, để mọi người tin nhận. 8 Giăng khô
ng phải là Ánh Sáng, nhưng phản chiếu
Ánh Sáng 9 và xác nhận Chúa Cứu Thế l
à Ánh Sáng thật, nay xuống trần gian ch
iếu sáng mọi người.
10 Chúa Cứu Thế đã đến thăm thế giới
do chính Ngài sáng tạo, nhưng thế giới
không nhận biết Ngài; 11 Chúa Cứu Thế
đã sống giữa lòng dân tộc, nhưng dân tộ
c Chúa khước từ Ngài. 12 Tuy nhiên tất c
ả những người tiếp nhận Chúa đều được
quyền làm con cái Thượng Đế. (Tiếp n
hận Chúa là đặt niềm tin nơi Chúa.[c]) 13
Những người ấy được chính Thượng Đế
sinh thành, chứ không sinh ra theo huy
ết thống, hay theo tình ý loài người.
14 Chúa Cứu Thế đã mang lấy hình hà
i thể xác con người, sinh hoạt giữa chún
g ta, đầy tràn ân phúc và chân lý. Chún
g tôi đã ngắm nhìn vinh quang rực rỡ củ
a Chúa Cứu Thế, đúng là vinh quang C
on Một của Thượng Đế.
15 Giăng lớn tiếng giới thiệu Chúa: "
Đây là Người tôi thường nói tới. Người
đến sau tôi, nhưng cao cả hơn tôi, vì Ng
ười có trước tôi." 16 Do ân phúc đầy dẫy
của Chúa Cứu Thế, chúng tôi được hưở
ng hạnh phúc ngày càng dư dật. 17 Ngày
xưa Mai-sen ban hành luật pháp; ngày
nay Chúa Cứu Thế ban phát ân phúc[d] v
à chân lý. 18 Không ai nhìn thấy Thượng
Đế, ngoại trừ Chúa Cứu Thế là Con M
ột của Thượng Đế. Chúa sống trong lòn
g Thượng Đế, và xuống đời dạy cho loà
i người biết về Thượng Đế.

### Một Nhân Chứng: Giăng Báp-tít

19 Các nhà lãnh đạo Do Thái cử một p
hái đoàn gồm các thầy tế lễ và phó tế[e] t
ừ thủ đô Giê-ru-sa-lem đến chất vấn Gi
ăng: "Ông là ai?" 20 Biết họ hiểu lầm, G
iăng trả lời dứt khoát: "Tôi không phải l
à Chúa Cứu Thế!"
21,22 Họ hỏi tiếp: "Ông có phải là Ê-li
không?"[f] Giăng đáp: "Không phải!"
– Ông là Nhà Tiên Tri[g] phải không?
– Cũng không!
– Thế ông là ai? Xin cho chúng
tôi biết để về trình thượng cấp.
23 Giăng đáp: "Tôi là tiếng gọi nơi ho
ang dã: Hãy đắp cho thẳng con đường củ
a Chúa, như tiên tri Ê-sa đã viết."

---

[a] *Nt Lógos (có thể dịch "Lời," "Đạo," chỉ về Ngôi Hai của Thượng Đế đã sáng tạo, bảo tồn vạn vật và truyền đạt tư tưởng của Thượng Đế cho loài người)*
[b] *Thượng Đế ba ngôi: Cha, Con và Thánh Linh*
[c] *Tin Danh Chúa*
[d] *Ctd hồng ân chỉ về tất cả những gì Chúa dành cho con cái Ngài mặc dù họ không xứng đáng nhận lãnh*
[e] *Nt người Lê-vi*
[f] *Ê-li là nhà tiên tri nổi danh giữa thế kỷ thứ 9 TCN; người Do Thái tin rằng Ê-li sẽ ra đời một lần nữa*
[g] *Nhà tiên tri lớn mà Mai-sen đã nói trong Phục 18:15*

24Nhân viên phái đoàn đều thuộc phá
i Biệt Lập.[a] 25Họ hỏi vặn: “Nếu ông kh
ông phải Chúa Cứu Thế, cũng không ph
ải Ê-li hay Nhà Tiên Tri, sao ông dám l
àm lễ báp-tem?”[b]

26Giăng đáp: “Tôi chỉ làm báp-tem b
ằng nước; nhưng sắp có Người làm báp-
tem bằng Thánh Linh và lửa.[c] Người đa
ng sống giữa các ông, mà các ông khôn
g biết. 27Người đến sau tôi, nhưng tôi k
hông xứng đáng hầu hạ[d] Người.”

28Việc ấy xảy ra tại làng Bê-ta-ni thu
ộc miền đông sông Giô-đan, là nơi Giăn
g làm lễ báp-tem.

29Hôm sau, Chúa Cứu Thế đến thăm
Giăng. Giăng tuyên bố: “Đây là Chiên
Con của Thượng Đế, Người tẩy sạch tội
lỗi nhân loại. 30Tôi đã nói về Người: ‘
Có một người đến sau tôi, nhưng cao cả
hơn tôi, vì Người có trước tôi.’ 31Tôi c
hưa từng biết Người, nhưng tôi đến làm
báp-tem bằng nước để giới thiệu Người
với nhân dân.”[e]

32Giăng lại xác nhận: “Tôi đã nhìn th
ấy Thánh Linh từ trời giáng xuống như
bồ câu đậu trên Người. 33Trước kia tôi c
hưa từng biết Người; nhưng khi sai tôi l
àm báp-tem, Thượng Đế đã dặn: ‘Con t
hấy Thánh Linh xuống ngự trên ai, thì
Người ấy sẽ làm báp-tem bằng Thánh L
inh.’ 34Chính tôi đã chứng kiến, nên tôi
xác nhận Người là con Thượng Đế!”

**Các Môn Đệ Đầu Tiên**

35Qua ngày sau, Giăng đứng nói chu
yện với hai môn đệ. Thấy Chúa Giê-xu
đi ngang qua, Giăng lại giới thiệu: 36“Đ
ây là Chiên Con của Thượng Đế, sẽ hy s
inh để chuộc tội cho nhân loại.” 37Hai
môn đệ nghe xong, liền đi theo Chúa Gi
ê-xu. 38Chúa quay lại, thấy họ theo mìn
h, liền hỏi: “Các ngươi tìm chi?” Họ kín
h cẩn: “Thưa, Thầy ở đâu?”

39Chúa ân cần: “Các ngươi cứ đến th
ăm.” Họ đến chỗ Chúa trọ, và ở lại với
Ngài từ bốn giờ chiều[f] cho đến tối.

40Anh-rê em Si-môn Phê-rơ là một tr
ong hai người theo Chúa hôm ấy. 41Vừa
thấy Si-môn, Anh-rê báo tin: “Chúng t
ôi đã gặp Chúa Cứu Thế,” rồi đưa anh
mình đến với Chúa.

42Chúa nhìn Si-môn, bảo: “Si-môn c
on Giô-na! Từ nay Ta đổi tên con thành
Phê-rơ.”

43Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu quyết đị
nh lên xứ Ga-li-lê. Tìm gặp Phi-líp, Chúa
bảo: “Con hãy theo Ta.”

44Phi-líp quê ở Bết-sai-đa (bên bờ bi
ển Ga-li-lê), đồng hương với Anh-rê và
Phê-rơ. 45Phi-líp gặp Na-tha-nên, liền
mách: “Chúng tôi vừa gặp Chúa Cứu T
hế[g] mà Mai-sen và các nhà tiên tri đã n
ói trước. Chúa là Giê-xu con Giô-sép, q
uê làng Na-xa-rét.”

46Na-tha-nên ngạc nhiên: “Có danh n
hân hào kiệt nào xuất thân từ Na-xa-rét
đâu?” Phi-líp đáp: “Mời anh đến gặp C
húa.”

47Vừa thấy Na-tha-nên, Chúa Giê-xu
nhận xét: “Đây là một người chân thật;
đúng là con cháu của Y-sơ-ra-ên.”

48Na-tha-nên thưa: “Con chưa hề gặp
Thầy, sao Thầy biết con?” Chúa đáp: “T
a đã thấy con dưới cây vả, trước khi Phi-l
íp gọi con.”

---

[a] *Xin xem chú thích Mã-thi 3:7*
[b] *Xin xem chú thích Mã-thi 3:6*
[c] *Theo Mã-thi 3:11*
[d] *Nt xách dép*
[e] *Nt dân Y-sơ-ra-ên*
[f] *Nt giờ thứ mười*
[g] *Nt Ctd Đấng mà Thánh kinh Cựu Ước đã nói đến*

49Na-tha-nên nhìn nhận: "Thầy thật l
à Con Thượng Đế, là Vua dân Y-sơ-ra-ê
n."
50Chúa bảo: "Con nghe nói Ta thấy c
on dưới cây vả nên con tin. Rồi đây con
sẽ thấy nhiều việc diệu kỳ hơn." 51Chú
a quả quyết: "Chắc chắn con sẽ thấy bầ
u trời rộng mở, và biết Ta là chiếc cầu g
iữa Thượng Đế và nhân loại."[a]

# 2

**Đám Cưới Làng Ca-na**

Hai ngày sau, mẹ Chúa đi dự đám cư
ới tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê. 2Chúa và
các môn đệ cũng được mời dự tiệc.
3Khi rượu nho đã hết, mẹ Chúa lo ng
ại: "Người ta hết rượu rồi."
4Chúa đáp: "Thưa mẹ, việc ấy có liên
hệ gì đến mẹ và con? Chưa phải lúc co
n nên hành động."
5Nhưng mẹ Chúa bảo những người hầ
u bàn: "Người bảo gì, các anh cứ làm t
heo."
6Trong nhà có sáu cái chum bằng đá
đựng nước dùng, để tẩy trần theo phong
tục Do Thái; mỗi chum chứa từ bảy mư
ơi đến một trăm lít.[b] 7Chúa bảo những n
gười hầu bàn: "Các ngươi múc nước đổ
cho đầy mấy chum đó." Họ vâng lời, xá
ch nước đổ đầy tới miệng.
8Chúa lại bảo: "Bây giờ các ngươi m
úc ra, đem cho chủ tiệc."
9Chủ tiệc nếm nước đã biến thành rư
ợu nho, không biết rượu này lấy từ đâu (
dù các người hầu bàn đều biết rõ), nên g
ọi chú rể mà khen: 10"Ai cũng đãi rượu
ngon trước, đến khi tân khách uống thật
say mới dọn rượu thường; anh thật khá
c người, giữ rượu ngon đến giờ này mới
đem ra."
11Việc xảy ra tại làng Ca-na, xứ Ga-l
i-lê. Đây là phép lạ đầu tiên của Chúa G
iê-xu. Chúa tiết lộ quyền năng siêu nhiê
n[c] của Ngài, nên các môn đệ tin Ngài là
Chúa Cứu Thế.
12Sau đó, Chúa cùng với mẹ, các em
trai và đám môn đệ trở về thành Ca-bê-
nam, và ở lại đó vài ngày.

**Chúa Vào Đền Thờ**

13Gần đến lễ Vượt Qua của người Do
Thái, Chúa Giê-xu lên thủ đô Giê-ru-sa
-lem. 14Thấy nhiều người bày bán bò, c
hiên, bồ câu và đổi bạc ngay trong Đền
Thờ, 15Chúa bện dây làm roi đuổi hết b
ọn ấy khỏi Đền Thờ, cũng xua đuổi chiê
n, bò, vãi tiền, và lật đổ bàn của bọn đổi
bạc. 16Chúa bảo bọn bán bồ câu: "Dẹp
hết đi! Đừng biến nhà Cha Ta thành cửa
hàng buôn bán!"
17Các môn đệ sực nhớ lời Thánh Kin
h: "Lòng nhiệt thành về nhà Chúa nung
nấu Ta."[d]
18Người Do Thái hỏi Chúa: "Thầy là
m phép lạ gì để chứng tỏ Thầy có thẩm
quyền dẹp sạch Đền Thờ?"
19Chúa Giê-xu đáp: "Cứ phá Đền Thờ
này đi, trong ba ngày Ta sẽ xây lại."
20Người Do Thái chế nhạo: "Người t
a xây Đền Thờ mất bốn mươi sáu năm,
còn Thầy chỉ xây cất trong ba ngày?"
21Thật ra, Chúa ám chỉ rằng thân thể
Ngài là Đền Thờ Thượng Đế. 22Đến kh
i Chúa chịu chết và sống lại, các môn đ
ệ nhớ lại lời ấy, nên càng tin Thánh Kin
h và lời Chúa dạy.
23Khi Chúa ở Giê-ru-sa-lem dự lễ Vư
ợt Qua, nhiều người tin Chúa,[e] vì

[a] *Nt Thiên sứ của Thượng Đế lên xuống trên Con Loài N gười*
[b] *Nt hai hoặc ba metretás*
[c] *Nt vinh quang*
[d] *Thi 69:9*
[e] *Nt tin Danh Ngài*

thấy các phép lạ Ngài làm. [24]Nhưng Ch
úa không tin cậy họ,[a] vì Ngài biết rõ m
ọi người. [25]Chẳng cần ai báo cáo, Chú
a đã biết hết lòng dạ con người.

# 3

### Giáo Sư Ni-cơ-đem

Có một nhà lãnh đạo Do Thái thuộc
phái Biệt Lập, tên là Ni-cơ-đem. [2]Một b
uổi tối, ông đến thăm Chúa Giê-xu và n
hìn nhận: "Thưa Thầy, chúng tôi biết T
hầy là Giáo Sư Thượng Đế sai xuống, vì
nếu Thượng Đế không cộng tác, thì chả
ng ai thực hiện nổi những phép lạ Thầy
đã làm."

[3]Chúa Giê-xu đáp: "Đây là sự thật: N
ếu không tái sinh, không ai thấy được N
ước của Thượng Đế."

[4]Ni-cơ-đem thắc mắc: "Người già là
m sao tái sinh được? Không lẽ trở vào l
òng mẹ để sinh ra lần nữa sao?"

[5]Chúa Giê-xu đáp: "Đây là chân lý:
Nếu không nhờ nước và Thánh Linh sin
h ra, không ai vào được Nước của Thượ
ng Đế. [6]Thể xác chỉ sinh ra thể xác; Th
ánh Linh mới sinh ra tâm linh. [7]Ngươi đ
ừng ngạc nhiên khi nghe Ta nói: 'Con n
gười phải tái sinh!' [8]Gió thổi hướng nào
cũng được. Nghe tiếng gió, nhưng ngư
ơi không biết gió đến từ đâu, hay sẽ đi
đâu. Người được Thánh Linh sinh thành
cũng thế."

[9]Ni-cơ-đem lại hỏi: "Làm sao thực hiệ
n được điều đó?"

[10]Chúa đáp: "Ngươi làm giáo sư dân
Do Thái, mà chưa hiểu điều căn bản đó
sao? [11]Đây là sự thật: Ta[b] nói điều mìn
h biết, làm chứng điều mình thấy, nhưn
g các ngươi không chấp nhận. [12]Ta nói
những việc dưới đất, các ngươi còn khô
ng tin, thì làm sao các ngươi tin được nh
ững việc trên trời? [13]Không bao giờ có
ai lên trời, ngoại trừ Chúa Cứu Thế[c] từ t
rời xuống trần gian. [14]Như Mai-sen đã t
reo con rắn giữa sa mạc, Ta[c] cũng phải
bị treo lên, [15]để bất cứ người nào tin Ta
đều được sự sống vĩnh cửu. [16]Vì Thượn
g Đế yêu thương nhân loại, đến nỗi hy s
inh[d] Con Một của Ngài, để tất cả những
người tin nhận Con Thượng Đế đều kh
ông bị hư vong, nhưng được sự sống vĩ
nh cửu. [17]Thượng Đế sai Con Ngài xuố
ng đời không phải để kết tội, nhưng để
cứu vớt loài người.

[18]"Ai tin Con Thượng Đế sẽ không bị
kết tội; ai không tin đã bị kết tội rồi, vì
không tin nhận Con Một của Thượng Đ
ế. [19]Người ta bị kết tội vì Ánh Sáng trờ
i đã soi chiếu[e] thế giới, nhưng lại thích
bóng tối hơn ánh sáng, vì họ làm nhữn
g việc ám muội. [20]Ai làm việc gian ác
đều ghét ánh sáng, không dám đến gần
ánh sáng, vì sợ tội ác mình bị phát hiện
. [21]Ngược lại, người làm điều chân thật
thích gần ánh sáng, vì ánh sáng phát hi
ện công việc tốt đẹp họ làm theo ý muố
n Thượng Đế."

### Chúa Giê-xu Là Con Thượng Đế

[22]Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đ
ệ qua xứ Giu-đê, ở lại đó một thời gian
để làm báp-tem cho dân chúng. [23,24]Đồ
ng thời Giăng cũng làm báp-tem tại Ê-n
ôn, gần Sa-liêm, thuộc lưu vực sông Gi
ô-đan. Lúc ấy Giăng chưa bị giam cầm.

[25]Một người Do Thái tranh luận với c
ác môn đệ của Giăng về lễ báp-tem, và
cho rằng phải Chúa làm báp-tem mới có
giá trị. [26]Môn đệ về báo cáo với Giăng:

---

[a] *Ctd không giao thác mình cho họ*
[b] *Nt Chúng Ta Con Loài Người*
[c] *Con Loài Người*
[d] *Nt cho*
[e] *Nt đến*

"Thưa thầy, Người đã gặp thầy bên kia
sông Giô-đan, được thầy chứng nhận là
Chiên Con của Thượng Đế, hiện đang l
àm báp-tem. Cả nhân dân đều theo Ngư
ời."
27Giăng đáp: "Nếu Thượng Đế không
cho, thì không ai có khả năng làm nổi
việc gì.[a] 28Có các anh làm chứng, tôi đã
nói rằng tôi không phải Chúa Cứu Thế.
Tôi chỉ là người đi trước dọn đường ch
o Ngài. 29Trong cuộc hôn nhân, chàng r
ể là nhân vật chính; còn bạn chàng rể c
hỉ có nhiệm vụ chuẩn bị xếp đặt mọi v
iệc, rồi chờ đợi. Người bạn sẽ khấp kh
ởi vui mừng khi nghe tin chàng rể đến;
đó là niềm vui của tôi.
30"Chúa phải vượt lên cao, còn tôi ph
ải hạ xuống thấp. 31Chúa từ trời đến, n
ên Ngài cao hơn tất cả; còn tôi là người
phàm nên chỉ biết nói việc trần gian. C
húa từ trời đến, nên siêu việt hơn mọi n
gười.[b] 32Chúa kể lại những điều Ngài n
ghe thấy, nhưng không ai tin lời chứng
của Ngài. 33Ai tin lời chứng của Chúa đ
ều nhìn nhận Thượng Đế là Nguồn Châ
n Lý. 34Sứ Giả của Thượng Đế chỉ rao t
ruyền lời Thượng Đế, vì Thượng Đế ban
Thánh Linh cho Ngài không giới hạn. 3
5Chúa Cha yêu Con Ngài, và giao cho
Con uy quyền tuyệt đối.
36"Ai tin Con Thượng Đế đều được s
ự sống vĩnh cửu; ai không vâng phục N
gài chẳng được sự sống ấy, mà còn man
g án phạt[c] của Thượng Đế."

# 4

### Thiếu Phụ Sa-ma-ri

1-3Chúa Giê-xu nghe tin phái Biệt Lậ
p đã được báo cáo rằng Ngài làm báp-te
m và chiêu nạp nhiều môn đệ hơn Giăn
g (thật ra các môn đệ Ngài làm báp-tem
). Vì thế, Chúa rời xứ Giu-đê qua xứ Ga
-li-lê. 4Theo lộ trình, Chúa phải đi ngan
g qua xứ Sa-ma-ri. 5Gần đến thành Si-k
ha trong xứ Sa-ma-ri, Chúa dừng chân b
ên giếng Gia-cốp, thuộc khu đất Gia-cố
p cho con là Giô-sép. 6Vì đi đường mệt
mỏi, Chúa ngồi nghỉ bên giếng vào lúc
giữa trưa.
7Thấy một thiếu phụ Sa-ma-ri đến mú
c nước, Chúa bảo: "Hãy cho Ta uống nướ
c." 8Lúc đó, các môn đệ đã vào thành ph
ố mua thức ăn.
9Chị ấy ngạc nhiên: "Ông là người D
o Thái, sao lại xin phụ nữ Sa-ma-ri nướ
c uống?" (Người Do Thái không bao gi
ờ giao thiệp với người Sa-ma-ri.)
10Chúa đáp: "Nếu ngươi biết được Tặ
ng Phẩm Thượng Đế dành cho ngươi, v
à biết Ta là ai, tất ngươi sẽ xin Ta cho
Nước Hằng Sống."[d]
11Chị dè dặt hỏi: "Thưa ông, giếng th
ì sâu, mà ông không có gàu dây gì cả, l
àm sao ông múc được nước sống[d] đó? 1
2Liệu ông tài giỏi hơn tổ phụ chúng tôi
là Gia-cốp sao? Người đã để giếng này l
ại cho chúng tôi. Chính người, con cái v
à súc vật người đều uống giếng này."
13Chúa đáp: "Ai uống nước này sẽ còn
khát mãi; 14nhưng uống nước Ta cho sẽ
chẳng bao giờ khát nữa; nước Ta cho sẽ t
hành một mạch nước trong tâm hồn, tuôn
tràn mãi mãi sức sống vĩnh cửu."

---

[a] *Nt Nếu Trời không cho, người ta không nhận lãnh được gì*
[b] *Nt tất cả*
[c] *Nt cơn phẫn nộ*
[d] *Theo nguyên tắc, chữ này có hai nghĩa: 1: Nước Hằng Sống; 2: nước chảy luôn*

15Chị mừng rỡ: "Thưa ông, xin ông c
ho tôi uống nước ấy cho đã khát, để khỏ
i cực nhọc đến đây múc nước nữa."
16Chúa bảo: "Ngươi hãy về gọi chồn
g đến đây."
17Chị bẽn lẽn: "Tôi không có chồng!
" Chúa ôn tồn nói: "Ngươi nói ngươi kh
ông chồng cũng phải, 18vì ngươi đã có n
ăm đời chồng, còn người đang sống với
ngươi cũng chẳng phải chồng ngươi. Ng
ươi nói thế mà đúng!"
19Chị sợ hãi nhìn nhận: "Ông thật l
à nhà tiên tri, biết hết mọi việc." 20Rồi
chị hỏi Chúa: "Thưa ông, tổ phụ chúng
tôi thờ Thượng Đế trên đỉnh núi này.[a] T
ại sao người Do Thái các ông bảo thủ đ
ô Giê-ru-sa-lem mới đúng là nơi thờ ph
ượng?"
21-24Chúa đáp: "Ngươi cứ tin lời Ta:
Đã đến lúc người ta không còn thờ phượ
ng Thượng Đế trên núi này, cũng không
phải về Giê-ru-sa-lem nữa. Thờ phượng
Chúa nơi nào cũng được, điều quan trọ
ng là thờ phượng cho đúng cách, với lòn
g chân thành, do Thánh Linh hướng dẫn
.[b] Vì Thượng Đế là Thần Linh, nên Ngà
i muốn con người thờ phượng Ngài cách
ấy. Người Sa-ma-ri không hiểu rõ sự t
hờ phượng; còn chúng tôi biết rõ, vì sự
cứu rỗi nhân loại bắt đầu từ người Do T
hái."
25Chị ấy thưa: "Tôi biết Chúa Cứu T
hế sẽ xuất hiện. Ngài sẽ chỉ dẫn mọi việ
c cho chúng ta."
26Chúa đáp: "Ta chính là Chúa Cứu
Thế!"
27Lúc ấy, các môn đệ trở lại. Họ ngạc
nhiên thấy Chúa nói chuyện với thiếu p
hụ, nhưng không ai dám hỏi Chúa về nộ
i dung hoặc lý do câu chuyện.

[a] *Núi Ga-ri-xim*
[b] *Ctd bằng chân lý và tâm linh*

28Thiếu phụ bỏ vò nước bên giếng, c
hạy vào thành phố, hăng say nói với mọ
i người: 29"Đồng bào mau ra xem! Ngo
ài kia có một người nói đúng tất cả nhữ
ng việc tôi đã làm. Đó không phải là Ch
úa Cứu Thế sao?" 30Dân chúng kéo nha
u đến gặp Chúa.
31Thấy thế, các môn đệ nài nỉ: "Xin
Thầy dùng ít thức ăn."
32Nhưng Chúa đáp: "Ta đã có thức ă
n mà các con không biết." 33Các môn đ
ệ hỏi nhau: "Ai mang thức ăn cho Thầy
?"
34Chúa giải thích: "Thức ăn của Ta là
thực thi ý muốn của Đấng sai Ta, và ho
àn thành công việc Ngài. 35Các con nói
còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt, nh
ưng các con cứ phóng rộng tầm mắt nhì
n xem khắp cánh đồng. Lúa đã chín vàn
g, sẵn chờ gặt hái. 36Thợ gặt được thưở
ng công,[c] và đưa nhiều linh hồn vào cõi
sống vĩnh cửu, nên người gieo kẻ gặt đ
ều vui mừng. 37Thật đúng với câu: 'Ng
ười này gieo, kẻ khác gặt.' 38Ta sai các
con gặt hái ở những cánh đồng các con
chưa gieo trồng; người khác đã gieo, na
y các con gặt hái."

**Dân Sa-ma-ri Tin Chúa**

39Nhiều người Sa-ma-ri trong thành
Si-kha tin nhận Chúa nhờ lời chứng củ
a thiếu phụ: "Người nói đúng tất cả nhữ
ng việc tôi đã làm!" 40Gặp Chúa bên bờ
giếng, họ nài xin Chúa ở lại với họ, nê
n Chúa lưu lại hai ngày. 41Nghe Chúa g
iảng dạy, lại có thêm nhiều người tin N
gài. 42Họ bảo thiếu phụ: "Bây giờ chún
g tôi tin, không phải chỉ nhờ lời chứng
của chị, nhưng nhờ đã nghe Chúa dạy,

[c] *Nt lĩnh lương*

và biết Ngài là Đấng Cứu Tinh của thế
giới.”

### Chúa Chữa Lành Một Thanh Niên

[43]Hai ngày sau, Chúa Giê-xu lên đườ
ng về xứ Ga-li-lê, [44]mặc dù Chúa đã xá
c nhận rằng “nhà tiên tri chẳng được qu
ê hương mình tôn trọng.” [45]Đến nơi, N
gài được người Ga-li-lê niềm nở tiếp đó
n, vì họ có về thủ đô dự lễ Vượt Qua, v
à chứng kiến các phép lạ Ngài làm tron
g kỳ lễ.[a]

[46]Chúa lại vào làng Ca-na, xứ Ga-li-l
ê, là nơi Chúa đã biến nước thành rượu.
[47]Nghe tin Chúa Giê-xu đã từ Giu-đê v
ề Ga-li-lê, một viên chức có con trai đa
u nặng gần chết vội vã đến nài nỉ Chúa
xuống thành Ca-bê-nam chữa bệnh cho
con.

[48]Chúa trách: “Nếu không nhìn thấy p
hép lạ, các ngươi chẳng bao giờ tin Ta.”

[49]Ông ấy khẩn khoản: “Thưa Chúa, x
in Chúa đến trước khi con tôi chết.”

[50]Chúa Giê-xu đáp: “Ngươi về đi. Co
n ngươi lành bệnh rồi.”

Ông tin lời Chúa, tất tả về nhà. [51]Giữ
a đường, gặp người nhà đến báo tin con
trai đã lành bệnh, [52]ông hỏi: “Nó hết đa
u vào giờ nào?” Họ thưa: “Trưa hôm qu
a, vào lúc một giờ, cơn sốt dứt hẳn.”

[53]Ông nhớ rõ[b] rằng đó chính là lúc C
húa Giê-xu bảo: “Con ngươi lành bệnh
rồi!” Ông và cả gia đình đều tin Chúa C
ứu Thế.

[54]Đó là phép lạ thứ nhì Chúa Giê-xu
làm tại xứ Ga-li-lê, sau chuyến đi Giu-đ
ê.

[a] *Xin xem 2:23*
[b] *Nt biết*

## 5

### Bên Ao Bê-tết-đa

Sau đó, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-sa-le
m dự một kỳ lễ của người Do Thái. [2]Tại t
hủ đô, gần Cửa Chiên có ao Bê-tết-đa, ch
ung quanh ao có năm vòm cổng.

[3]Rất đông người bệnh tật như mù, qu
è, tê liệt nằm chờ chung quanh ao. (Họ
chờ nước giao động để nhảy xuống ao,
[4]vì tin rằng thỉnh thoảng một thiên sứ c
ủa Chúa xuống khuấy động mặt nước, l
úc ấy người nào xuống ao đầu tiên dù m
ắc bệnh gì cũng được lành.) [5]Trong số b
ệnh nhân có một người đau đã ba mươi t
ám năm. [6]Chúa Giê-xu nhìn thấy, biết ô
ng mắc bệnh kinh niên, nên hỏi: “Ngươ
i muốn được lành không?”

[7]Người bệnh đáp: “Thưa ông, chẳng
có ai đưa tôi xuống ao khi nước động. L
úc tôi đến nơi, đã có người xuống trước
rồi.”

[8]Chúa Giê-xu bảo: “Ngươi cứ đứng l
ên, vác nệm đi về nhà.” [9]Người bệnh tứ
c khắc được lành, cuốn nệm mang đi.

Hôm ấy nhằm ngày thứ bảy.[c] [10]Ngườ
i Do Thái ngăn ông lại: “Hôm nay là ng
ày lễ, ông không được phép mang nệm
đi như thế.”

[11]Ông đáp: “Chính người chữa bệnh
cho tôi bảo tôi vác nệm về nhà.”

[12]Họ ngạc nhiên: “Ai dám bảo ông n
hư thế!”

[13]Nhưng ông không biết người chữa
bệnh cho mình là ai, vì Chúa Giê-xu đã
đi lẫn vào đám đông. [14]Một lúc sau, Ch
úa gặp lại ông trong Đền Thờ, liền căn
dặn: “Đã lành bệnh rồi, từ nay ngươi đừ

[c] *Nt sábbaton*

ng phạm tội nữa, để khỏi sa vào tình trạ
ng thê thảm hơn trước.”
15Ông liền đi báo cáo cho người Do
Thái biết Chúa Giê-xu đã chữa bệnh ch
o ông.
16Do đó, các nhà lãnh đạo Do Thái h
ạch tội Chúa, vì Ngài chữa bệnh trong n
gày lễ. 17Nhưng Chúa đáp: “Trước nay,
Cha Ta luôn luôn làm việc thiện, Ta cũn
g làm việc thiện như Ngài.” 18Các nhà lã
nh đạo Do Thái càng muốn giết Chúa, vì
chẳng những “phạm ngày lễ,” Ngài còn g
ọi Thượng Đế là Cha, chứng tỏ mình bìn
h đẳng với Thượng Đế.

**Uy Quyền của Chúa Cứu Thế**

19Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Ta cho các
ngươi biết: Con Thượng Đế không thể t
ự mình làm việc gì, nhưng chỉ làm nhữn
g việc Con thấy Cha làm. Bất kỳ Cha là
m việc gì, Con cũng làm như thế. 20Cha
yêu Con, chỉ dẫn cho Con mọi việc Ch
a làm. Cha sẽ chỉ cho Con những việc k
ỳ diệu hơn nữa, làm các ngươi kinh ngạ
c vô cùng. 21Như Cha đã kêu người chế
t sống lại, thì người nào Con muốn, Co
n cũng sẽ cho họ sống lại. 22Cha khôn
g xét xử ai hết, vì đã giao trọn quyền x
ét xử cho Con, 23để mọi người biết tôn
kính Con cũng như tôn kính Cha. Ai kh
ông tôn kính Con cũng không tôn kính
Cha, là Đấng sai Con xuống đời.
24“Ta quả quyết: Ai nghe lời Ta mà ti
n Đấng đã sai Ta thì được sự sống vĩnh c
ửu. Người ấy không bị kết tội, nhưng đã t
hoát chết mà vào cõi sống. 25Ta nhấn mạ
nh: Đã đến lúc người chết nghe tiếng gọi
của Con Thượng Đế; người nào lắng lòng
nghe thì sẽ được sống. 26Thượng Đế là
Nguồn Sống, nên Con Ngài cũng là Ngu
ồn Sống. 27Thượng Đế đã giao quyền xét
xử loài người cho Con, vì Con Thượng
Đế chịu làm Con Người.
28“Các ngươi đừng ngạc nhiên. Sắp đế
n giờ mọi người chết nằm dưới mộ sẽ ng
he tiếng gọi của Con Thượng Đế, 29và b
ước ra khỏi mộ. Người làm điều thiện số
ng lại để được sống mãi; còn người làm á
c sống lại để chịu hình phạt.
30“Ta không thể tự mình làm điều gì
, Ta chỉ xét xử theo điều Ta đã nghe nơi
Thượng Đế. Ta xét xử công minh, vì T
a không theo ý mình, nhưng theo ý Đấn
g đã sai Ta.
31“Nếu Ta tự làm chứng cho mình, th
ì các ngươi cho là không đáng tin. 32Nh
ưng có Thượng Đế làm chứng cho Ta; T
a biết lời chứng của Ngài là thật.
33“Các ngươi đã cử người đến phỏng
vấn Giăng, và Giăng đã trình bày sự thậ
t về Ta. 34Tuy Ta không cần nhờ lời ch
ứng của người nào, nhưng Ta nhắc đến
Giăng để các ngươi tin và được cứu. 35
Giăng là bó đuốc thắp sáng một thời gia
n, và các ngươi vui tạm hưởng ánh sáng
ấy.
36“Tuy nhiên, Ta còn có bằng chứng
mạnh hơn. Ta muốn nói đến những côn
g tác Thượng Đế giao cho Ta thực hiện.
Các việc ấy chứng tỏ Ta là Sứ Giả của
Thượng Đế.
37“Chính Thượng Đế cũng làm chứng
cho Ta. Các ngươi chẳng hề nghe tiếng
phán của Thượng Đế, cũng chưa bao gi
ờ nhìn thấy mặt Ngài. 38Các ngươi khô
ng vâng giữ lời Thượng Đế trong lòng,
vì không tin Sứ Giả của Ngài.
39“Các ngươi nghiên cứu Thánh Kinh
, vì tưởng nhờ cố gắng học hỏi mà được
sự sống vĩnh cửu. Chính Thánh Kinh c
ũng làm chứng về Ta, 40nhưng các ngư
ơi không muốn đến với Ta để nhận sự s
ống.
41“Ta không cần các ngươi ca tụng. 4
2Ta biết các ngươi chẳng có lòng kính

mến Thượng Đế. 43Ta nhân Danh Thượ
ng Đế đến đây, nhưng các ngươi không
tiếp nhận Ta. Ngược lại, các ngươi sẵn s
àng hoan nghênh người không được Th
ượng Đế sai phái. 44Các ngươi tin Ta sa
o được, khi các ngươi vẫn thích đề cao
người khác, để rồi họ đáp lễ ca tụng các
ngươi, chứ không lưu ý đến lời khen ch
ê của Thượng Đế![a]

45"Các ngươi đừng tưởng Ta sẽ tố cá
o các ngươi trước mặt Thượng Đế. Khô
ng, chính Mai-sen, là người các ngươi v
ẫn ngưỡng mộ, sẽ tố cáo các ngươi. 46C
ác ngươi cũng chẳng tin Mai-sen đâu! N
ếu tin Mai-sen, thì các ngươi cũng tin T
a, vì Mai-sen đã viết về Ta. 47Nhưng cá
c ngươi không tin lời Mai-sen chép, thì l
àm sao tin lời nói của Ta?"

# 6

## Chúa Đãi Năm Ngàn Người Ăn Bánh

Sau đó, Chúa Giê-xu xuống thuyền q
ua bên kia biển Ga-li-lê (cũng gọi là biể
n Thi-be). 2Một đoàn dân đông theo Ch
úa, vì đã thấy Chúa làm phép lạ, chữa là
nh bệnh tật. 3Chúa lên một ngọn đồi, ng
ồi giữa các môn đệ. 4Hôm ấy gần đến lễ
Vượt Qua của người Do Thái.

5Nhìn đoàn dân đông đảo đang chen
chúc nhau đến gần, Chúa hỏi Phi-líp: "
Chúng ta mua thức ăn tại đâu để đãi đồ
ng bào?"[b] 6(Chúa chỉ muốn thử Phi-líp,
vì Ngài đã có dự định.)

7Phi-líp thưa: "Đem cả gia tài[c] mua t
hức ăn cũng không đủ chia cho mỗi ngư
ời một ít." 8Anh-rê em Si-môn Phê-rơ b
áo cáo: 9"Có cậu bé đem theo năm ổ bá
nh lúa mạch và hai con cá; chẳng thấm
gì với đám dân đông đảo này!"

10Chúa bảo: "Các con cứ cho đồng b
ào ngồi xuống." Mọi người chia nhau n
gồi trên các bãi cỏ, riêng số đàn ông đã
lên đến năm ngàn. 11Chúa Giê-xu cầm b
ánh, tạ ân Thượng Đế, rồi chia cho mỗi n
gười. Ngài cũng đem cá phân phát; ai m
uốn ăn bao nhiêu tùy thích.

12Khi dân chúng đã no nê rồi, Chúa dặ
n các môn đệ: "Các con đi nhặt nhưng
mẩu bánh dân chúng ăn còn thừa, đừng
bỏ phí!" 13Họ vâng lời, đi lượm bánh th
ừa, đựng đầy mười hai giỏ.

14Thấy phép lạ ấy, nhân dân đều bảo
nhau: "Đây đúng là Vị Lãnh Tụ[d] chúng
ta đang mong đợi." 15Thấy họ sắp tạo á
p lực đưa Ngài lên làm vua, Chúa liền b
ỏ đi, một mình leo lên núi cao.

## Chúa Đi Bộ Trên Mặt Biển

16Chiều hôm ấy, các môn đệ đến bờ
biển chờ Chúa. 17Trời đã tối mà Chúa v
ẫn chưa đến. Họ xuống thuyền, định san
g thành phố Ca-bê-nam. 18Mặt biển nổi
sóng cồn vì gió thổi mạnh. 19Chèo được
năm, sáu cây số, các môn đệ bỗng thấy
Chúa đi trên mặt biển đến gần thuyền;
tất cả đều khiếp sợ. 20Nhưng Chúa gọi h
ọ và bảo: "Ta đây, đừng sợ!" 21Lúc ấy,
họ mới dám rước Chúa lên thuyền. Con t
huyền lập tức cập bến Ca-bê-nam, đúng
chỗ họ muốn đi.

22Sáng hôm sau, đoàn dân vẫn tụ họp
bên kia bờ biển, vì họ thấy Chúa và cá
c môn đệ Chúa ở đó hôm trước, và khô
ng thấy Chúa lên thuyền với các môn đ
ệ. 23Lúc ấy, có mấy chiếc thuyền từ cản
g Thi-be đến đậu gần chỗ Chúa đãi dân
chúng ăn bánh hôm trước. 24Thấy bên
bờ này không có Chúa, các môn đệ Chú

---

[a] *Nt không tìm vinh quang từ Thượng Đế*
[b] *Đoàn dân này*
[c] *Nt 200 denarii*
[d] *Nt nhà tiên tri*

a cũng đã đi rồi, đoàn dân xuống thuyền
qua Ca-bê-nam tìm Ngài.

**Bánh Hằng Sống**

25Gặp Chúa bên bờ biển, họ hỏi: “Thầ
y đến đây bao giờ?”
26Chúa đáp: “Thật ra, các ngươi tìm
Ta không phải vì tin Ta sau khi thấy Ta
làm phép lạ, nhưng vì được ăn bánh no
nê thỏa thích. 27Đừng nhọc công tìm ki
ếm[a] thức ăn dễ hư nát, nhưng hãy tìm t
hực phẩm đem lại sự sống vĩnh cửu mà
Chúa Cứu Thế cung cấp cho loài người.
Chính vì mục đích ấy mà Thượng Đế s
ai Ta xuống trần gian.”
28Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì cho
đẹp ý Thượng Đế?”[b]
29Chúa đáp: “Tin Sứ Giả của Thượng
Đế là làm theo ý của Ngài.”
30Họ thắc mắc: “Thầy phải làm phép l
ạ cho chúng tôi thấy, rồi chúng tôi mới ti
n được Thầy là Sứ Giả của Thượng Đế ch
ứ! Thầy sẽ làm gì đây? 31Mai-sen đã cun
g cấp bánh ma-na[c] cho tổ phụ chúng tôi t
rong sa mạc, như Thánh Kinh đã ghi: ‘M
ai-sen cho họ ăn bánh từ trời rơi xuống.’
”
32Chúa giải thích: “Thật ra, không ph
ải Mai-sen, nhưng chính Cha Ta đã cho
họ ăn bánh từ trời. 33Ngày nay, Bánh củ
a Thượng Đế là Sứ Giả từ trời xuống, đe
m cho nhân loại[d] sự sống vĩnh cửu.”
34Họ yêu cầu: “Thưa Thầy, xin Thầy
cho chúng tôi bánh ấy hằng ngày.”
35Chúa Giê-xu đáp: “Ta là Bánh Hằn
g Sống. Ai đến cùng Ta chẳng bao giờ đ
ói; ai tin Ta chẳng bao giờ khát. 36Như
Ta đã nói: ‘Các ngươi thấy Ta, nhưng k
hông chịu tin.’ 37Người nào Thượng Đế
dành cho Ta sẽ đến với Ta. Người đến
với Ta chẳng bao giờ bị Ta xua đuổi. 38
Ta từ trời xuống, không phải để làm the
o ý mình, nhưng để thực hiện ý muốn c
ủa Đấng sai Ta. 39Ngài muốn Ta bảo vệ
tất cả những người Ngài giao, không để
một ai thất lạc, rồi cho họ sống lại tron
g ngày cuối cùng. 40Cha Ta muốn tất cả
những người hướng về Ta và tin cậy Ta
đều được sự sống vĩnh cửu, và được số
ng lại trong ngày cuối cùng.”
41Người Do Thái lẩm bẩm trách Chú
a, vì Ngài tự xưng là “Bánh từ trời.”
42Họ bắt bẻ: “Ông ấy chẳng phải là
Giê-xu con Giô-sép sao? Cha mẹ, ông b
à là ai, chúng ta đều biết cả! Thế mà ôn
g ấy dám nói mình từ trời xuống!”
43Chúa Giê-xu bảo họ: “Các ngươi đ
ừng lẩm bẩm với nhau nữa. 44Chẳng mộ
t người nào đến với Ta, nếu không được
Cha Ta[e] thu hút. Người đến với Ta sẽ đ
ược Ta cho sống lại trong ngày cuối cùn
g. 45Sách tiên tri Ê-sa đã ghi: ‘Họ sẽ đư
ợc Thượng Đế dạy dỗ.’ Hễ ai nghe lời T
hượng Đế và chịu để Ngài dạy dỗ đều đ
ến với Ta. 46Chẳng có người nào nhìn t
hấy Thượng Đế, ngoại trừ Ta là Sứ Giả
của Ngài.
47“Ta nói quả quyết với các ngươi: A
i tin Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu. 48Ta
là Bánh Hằng Sống. 49Tổ phụ các ngươ
i ăn bánh ma-na trong sa mạc rồi cũng
chết. 50Nhưng Ta là Bánh từ trời xuống;
ai ăn Bánh này chẳng bao giờ chết. 51T
a là Bánh Hằng Sống từ trời xuống; ai ă
n Bánh này sẽ được sự sống đời đời. Bá
nh cứu sống nhân loại chính là thân thể
Ta.”

---

[a] *Nt làm việc*
[b] *Nt làm gì để được làm công việc của Thượng Đế*
[c] *Một thứ thực phẩm Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên thời Mai-s en, hình giống hột ngò, vị như mật ong*
[d] *Nt thế giới*
[e] *Nt Cha là Đấng sai Ta*

52Người Do Thái cãi nhau: “Làm sao
ông này cắt thịt mình cho chúng ta ăn đ
ược?”
53Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta nói quả
quyết, nếu không ăn thịt và uống máu C
húa Cứu Thế,[f] thì các ngươi không có s
ự sống thật. 54Ai ăn thịt Ta và uống má
u Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu; Ta sẽ kh
iến người ấy sống lại trong ngày cuối c
ùng. 55Vì thịt Ta là thức ăn thật; máu T
a là nước uống thật. 56Ai ăn thịt Ta và u
ống máu Ta là người sống trong Ta, và
Ta sống trong người ấy.
57“Như Cha Hằng Sống (là Đấng sai
Ta xuống đời) là Nguồn Sống cho Ta, T
a cũng là Nguồn Sống cho người nào tiế
p nhận Ta. 58Ta là Bánh từ trời xuống,
khác hẳn thứ bánh tổ phụ các ngươi đã ă
n. Ai ăn Bánh này sẽ được sống đời đời.
” 59Chúa Giê-xu giảng dạy những lời ấ
y trong hội trường Do Thái tại Ca-bê-na
m.

**Lời Hằng Sống**

60Nhiều môn đệ phàn nàn: “Lời Chúa
vừa dạy khó quá; ai hiểu nổi?” 61Nghe
các môn đệ than phiền, Chúa liền hỏi: “
Các con bất mãn[a] vì những lời Ta dạy s
ao? 62Các con sẽ nghĩ thế nào nếu thấy
Ta trở về Thiên Đàng? 63Thánh Linh tr
uyền sức sống mới, xác thịt chẳng làm
chi được. Lời Ta dạy biểu hiện Thánh L
inh và đầy sức sống. 64Nhưng trong các
con vẫn có người ngoan cố không tin.”
Chúa đã biết từ đầu ai cứng cỏi không t
in, và ai sẽ phản Ngài.
65Chúa dạy tiếp: “Vì thế Ta đã bảo c
ác con: Nếu Cha Ta không cho, chẳng
ai đến cùng Ta được.”
66Từ đó, nhiều môn đệ bỏ cuộc, khôn
g theo Ngài nữa.
67Chúa hỏi mười hai sứ đồ: “Còn các
con muốn bỏ Ta không?”
68Si-môn Phê-rơ thưa: “Thưa Chúa, c
húng con sẽ đi theo ai? Chúa đem lại ch
o chúng con Đạo sống vĩnh cửu. 69Chún
g con đã tin Chúa, và biết Chúa là Đấng
Thánh của Thượng Đế.”
70Chúa Giê-xu đáp: “Ta chỉ lựa chọn
có mười hai người thân tín, mà một ngư
ời đã thành ác quỷ!” 71Chúa muốn nói
về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn, là
một sứ đồ sẽ phản Chúa sau này.

# 7

**Các Em của Chúa Giê-xu**

Sau đó, Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-l
i-lê. Chúa không muốn qua xứ Giu-đê,
vì các nhà lãnh đạo Do Thái đang tìm g
iết Ngài.
2Lúc ấy lễ Lều Tạm của người Do Th
ái gần đến. 3Các em trai Chúa thưa với
Ngài: “Anh cứ qua xứ Giu-đê, cho đám
môn đệ anh chứng kiến tài nghệ! 4Muố
n được danh tiếng, đâu cần lẫn tránh giấ
u giếm. Nếu anh muốn làm việc lớn, thì
cứ ra mặt cho thiên hạ biết!” 5Các em
Chúa mỉa mai, vì lúc ấy họ vẫn chưa tin
Ngài.
6Chúa đáp: “Chưa đến giờ anh qua đ
ó. Các em đi lúc nào cũng được. 7Người
ta không thể ghét các em; nhưng họ gh
ét anh, vì anh tố cáo tội ác của họ.[b] 8Cá
c em cứ đi dự lễ, anh chưa đi, vì chưa p
hải lúc.”
9Nói chuyện xong, Chúa vẫn ở lại xứ
Ga-li-lê.

---
[f] *Nt Con Loài Người*
[a] *Nt vấp phạm*
[b] *Nt làm chứng công việc họ là gian ác*

**Chúa Dự Lễ Lều Tạm**

10Khi các em Ngài đã đi dự lễ, Chúa
cũng kín đáo lên đường, tránh sự dòm n
gó của mọi người. 11Các nhà lãnh đạo
Do Thái tìm Chúa trong kỳ lễ, và hỏi xe
m có ai trông thấy Ngài không.
12Dân chúng thì thầm bàn tán về Chú
a. Có người nói: "Ông ấy thật là nhân đ
ức." Người khác bảo: "Không, ông ấy c
hỉ khéo mị dân." 13Tuy nhiên, không ai
dám công khai nói về Chúa, vì sợ các n
hà lãnh đạo Do Thái.
14Đến giữa kỳ lễ, Chúa Giê-xu xuất h
iện trong Đền Thờ, và bắt đầu giảng dạ
y.
15Các nhà lãnh đạo Do Thái ngạc nhi
ên hỏi nhau: "Ông này có đi học đâu? S
ao mà uyên bác thế?"
16Chúa đáp: "Ta không đặt ra những
lời này. Đó là lời Thượng Đế, là Đấng s
ai Ta xuống trần gian. 17Người nào sẵn
lòng làm theo ý muốn Thượng Đế hẳn b
iết lời Ta dạy là của Thượng Đế hay của
Ta. 18Người trình bày tư tưởng riêng c
hỉ mong người đời ca tụng; còn người t
ìm vinh dự cho Đấng sai mình mới đún
g là người tốt và chân thật. 19Mai-sen đ
ã ban hành luật pháp của Thượng Đế ch
o các ngươi; nhưng chẳng một ai vâng
giữ. Sao các ngươi lại nói Ta phạm lu
ật, và tìm cách giết Ta?"
20Dân chúng không hiểu, vội trả lời:
"Ông điên rồi sao? Có ai tìm giết ông đ
âu?"
21Chúa dạy tiếp: "Ta chữa lành một n
gười bệnh trong ngày lễ, tất cả các ngươ
i đều kinh ngạc. 22Chính các ngươi the
o lệnh Mai-sen cắt bì cho con cháu vào
ngày lễ. (Thật ra, tục lệ ấy đã có từ thờ
i các tổ tiên, không phải đến đời Mai-s
en mới có.) 23Nếu các ngươi cắt bì vào
ngày lễ để khỏi phạm luật Mai-sen, tại
sao các ngươi nổi giận khi Ta chữa làn
h cả thân thể một người bệnh trong ngà
y lễ ấy? 24Các ngươi đừng phê phán hời
hợt, nhưng phải lấy công tâm mà xét c
ho thật công bằng."

**Giê-xu Là Chúa Cứu Thế**

25Trong đám dân thủ đô, vài người h
ỏi: "Có phải đây là người mà các cấp lã
nh đạo đang tìm giết không? 26Sao họ
để yên cho ông ấy giảng dạy công khai
như thế? Không lẽ các cấp lãnh đạo thừ
a nhận ông là Chúa Cứu Thế? 27Vô lý!
Khi Chúa Cứu Thế đến, chẳng ai biết g
ốc tích từ đâu, còn quê quán ông này ch
úng ta đều biết rõ."
28Lúc ấy, Chúa Giê-xu đang giảng dạ
y trong Đền Thờ. Ngài lớn tiếng tuyên b
ố: "Phải, các ngươi quen biết Ta, các ng
ươi biết cả quê quán Ta. Tuy nhiên, khô
ng phải Ta tự ý xuống đời, nhưng Thượ
ng Đế là Nguồn Chân Lý đã sai Ta. Các
ngươi chẳng biết Ngài; 29còn Ta biết N
gài, vì Ta từ Ngài mà ra và Ngài đã sai
Ta đến." 30Các nhà lãnh đạo lại tìm cá
ch bắt Chúa; nhưng không ai dám ra ta
y vì chưa phải lúc.[a] 31Nhiều người tron
g đoàn dân tin Chúa vì nhận xét: "Chúa
Cứu Thế chúng ta đang mong đợi có th
ể làm nhiều phép lạ hơn Ngài không?"
32Phái Biệt Lập nghe dân chúng bàn
tán về Chúa, liền hợp với các thầy trưởn
g tế sai cảnh vệ đi bắt Chúa.
33Chúa bảo các nhân viên cảnh vệ: "
Ta còn ở đây với các ngươi một thời gia
n ngắn, rồi sẽ về với Đấng đã sai Ta. 34
Lúc ấy các ngươi có tìm Ta cũng không
gặp, vì các ngươi không thể nào đến nơ
i Ta ở."
35Người Do Thái bảo nhau: "Ông ấy
đi đâu mà tìm không được? Hay ông ấy

[a] *Nt giờ Ngài chưa đến*

định ra nước ngoài giảng đạo cho đồng
bào di cư, hoặc truyền giáo cho người H
y Lạp? [36]Câu ‘Các ngươi có tìm Ta cũn
g không gặp, vì các ngươi không thể đế
n nơi Ta ở’ có ẩn ý gì?”

**Suối Nước Hằng Sống**

[37]Trong ngày chót của kỳ lễ, là ngày
long trọng nhất, Chúa Giê-xu đứng lên,
lớn tiếng kêu gọi: “Người nào khát hãy
đến với Ta mà uống. [38]Người nào tin T
a sẽ được các mạch Nước Hằng Sống tu
ôn trào không dứt trong lòng, đúng như
Thánh Kinh đã chép.” [39](Chúa ngụ ý n
ói về Thánh Linh mà người nào tin Ngà
i sẽ tiếp nhận vào lòng. Lúc ấy Thánh
Linh chưa giáng xuống, vì Chúa Giê-xu
chưa được quang vinh.)[a]

[40]Nghe Chúa Giê-xu kêu gọi, trong d
ân chúng có nhiều người nhìn nhận: “Ô
ng ấy đúng là nhà tiên tri.” [41]Có người
quả quyết: “Đây chính là Chúa Cứu Thế
.” Nhưng một số khác thắc mắc: “Chúa
Cứu Thế sao quê quán lại ở Ga-li-lê? T
hánh Kinh chẳng dạy rõ rằng Chúa Cứu
Thế thuộc dòng dõi vua Đa-vít, quê ở
Bê-liêm, sao?” [43]Dân chúng chia rẽ nha
u vì Chúa. [44]Có mấy người định bắt Ch
úa, nhưng không ai đụng đến Ngài được
.

**Lòng Ngoan Cố của Các Cấp Lãnh Đạ
o Do Thái**

[45]Các nhân viên cảnh vệ quay về tay
không. Các thầy trưởng tế và các thầy B
iệp Lập hỏi: “Sao không giải nó về đây
?”

[46]Họ thưa: “Chúng tôi chưa bao giờ n
ghe ai giảng dạy tuyệt diệu như ông ấy!
”

[47]Mấy thầy Biệt Lập bực tức: “Các a
nh cũng bị mê hoặc nữa sao? [48]Các anh
có thấy ai trong giới lãnh đạo và phái B
iệt Lập tin theo nó không? [49]Chỉ có đá
m dân dốt đặc[b] và đáng nguyền rủa này
mới tin theo nó mà thôi.”

[50]Ni-cơ-đem, là một người trong giới
lãnh đạo, trước đây có đến yết
kiến Chúa Giê-xu, phát biểu: [51]“Theo p
háp luật, chúng ta không có quyền kết
án ai trước khi thẩm vấn điều tra cẩn th
ận.”

[52]Nhưng họ cãi lại: “Ông là người Ga
-li-lê hay sao mà bênh vực nó? Ông cứ
khảo cứu tìm tòi đi, chẳng có nhà tiên tr
i nào xuất thân từ Ga-li-lê cả.”

[53]Cuộc họp giải tán, ai nấy ra về.

# 8

**Thiếu Phụ Ngoại Tình**

Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu nghỉ đêm.
[2]Mới rạng đông, Chúa đã trở lại Đền Th
ờ. Dân chúng kéo nhau đến gần, Ngài n
gồi xuống dạy dỗ họ. [3]Khi Chúa đang g
iảng dạy, các thầy dạy luật và Biệt Lập
dẫn đến một thiếu phụ bị bắt về tội ngo
ại tình, để chị đứng trước đám đông. [4]H
ọ chất vấn Chúa: “Thưa Thầy, chị này b
ị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. [5]The
o luật Mai-sen, người ngoại tình phải bị
ném đá xử tử. Còn Thầy nghĩ sao?”

[6]Họ cố ý gài bẫy để tìm lý do tố cáo
Ngài. Chúa cúi xuống, lấy ngón tay viết
trên mặt đất. [7]Vì họ cứ hỏi mãi, Chúa đ
ứng dậy trả lời: “Trong các ngươi, ngườ
i nào vô tội hãy ném đá chị ấy trước đi.
” [8]Chúa lại cúi xuống viết trên mặt đất.
[9]Nghe câu ấy, họ lần lượt bỏ đi, người
lớn tuổi đi trước. Sau cùng chỉ còn một

---

[a] *Chúa được quang vinh khi sống lại, về Thiên Đàng*

[b] *dốt luật pháp*

mình Chúa. Thiếu phụ vẫn đứng trân m
ột chỗ. [10]Chúa đứng lên hỏi: "Này, họ đ
i đâu hết cả? Không có ai lên án con sa
o?"
[11]"Thưa Chúa, không ai cả," chị đáp.
Chúa ôn tồn: "Ta cũng không lên án co
n đâu. Hãy về đi. Từ nay đừng phạm tội
nữa."

**Nguồn Sáng của Thế Giới**

[12]Sau đó, Chúa dạy dân chúng: "Ta l
à Nguồn Sáng cho nhân loại,[a] người nào
theo Ta sẽ không quờ quạng trong bón
g tối, nhưng có ánh sáng sự sống soi đư
ờng." [13]Các thầy Biệt Lập bắt bẻ: "Thầ
y tự khoa trương thì ai tin được!"[b] [14]Ch
úa Giê-xu đáp: "Dù Ta tự làm chứng, lờ
i chứng ấy vẫn xác thực, vì Ta biết rõ T
a từ đâu đến, và sẽ về đâu; còn các ngư
ơi chẳng biết gì về Ta cả. [15]Các ngươi d
ựa theo bề ngoài[c] mà phê phán; còn Ta
hiện giờ không phê phán ai. [16]Nhưng nế
u cần phê phán, Ta luôn luôn phê phán
đúng sự thật, vì Cha, là Đấng sai Ta xuố
ng trần gian, vẫn ở với Ta." [17]Theo luật
các ngươi, lời chứng giống nhau của ha
i người được nhận là xác thực. [18]Ta làm
chứng và Cha, là Đấng sai Ta, cũng là
m chứng cho Ta."
[19]Họ hỏi: "Cha Thầy ở đâu?" Chúa đ
áp: "Các ngươi không biết Ta, cũng chẳ
ng biết Cha Ta." [20]Chúa dạy những lời
ấy tại kho bạc của Đền Thờ. Không ai d
ám bắt Chúa, vì giờ Ngài chưa đến.
[21]Chúa lại bảo người Do Thái: "Khi
Ta ra đi, các ngươi sẽ tìm kiếm Ta, và s
ẽ chết trong tội lỗi mình; nhưng các ngư
ơi không thể tìm đến nơi Ta đi."

[a] *Nt thế giới*
[b] *Nt lời ấy không thực*
[c] *Nt theo xác thịt*

[22]Họ thắc mắc: "Ông ấy đi đâu, mà c
húng ta tìm không được? Hay là ông ấy
đi tự tử?"
[23]Chúa giải thích: "Các ngươi sinh ra
từ dưới đất; còn Ta từ trời xuống. Các n
gươi thuộc về trần gian; nhưng Ta khôn
g thuộc trần gian. [24]Vì thế Ta nói: Các
ngươi sẽ chết trong tội lỗi mình. Nếu kh
ông tin Ta,[d] các ngươi sẽ chết trong tội l
ỗi mình."
[25]Họ lại hỏi: "Vậy Thầy là ai?" Chúa
đáp: "Ta đã xác nhận nhiều lần. [26]Đán
g lẽ Ta nói nhiều điều và lên án các ngư
ơi, nhưng Ta chỉ truyền lại những điều
Ta nghe Đấng sai Ta phán dạy, vì Ngài
là Nguồn Chân Lý."
[27]Họ không hiểu Ngài đang nói về C
húa Cha. [28]Chúa Giê-xu tuyên bố: "Khi
các ngươi treo Con Người trên cây thậ
p tự, các ngươi sẽ biết Ta là ai. Ta khôn
g tự ý làm việc gì, nhưng chỉ nói những
điều Cha Ta đã dạy. [29]Đấng sai Ta vẫn
ở với Ta, không bao giờ để Ta cô đơn, v
ì Ta luôn luôn làm vui lòng Ngài."

**Tự Do và Nô Lệ**

[30]Nghe Chúa giảng dạy, nhiều người
Do Thái tin Ngài. [31]Chúa Giê-xu bảo h
ọ: "Nếu các con tiếp tục vâng lời Ta dạ
y, thì các con mới thật là môn đệ Ta. [32]
Các con sẽ biết Chân Lý, và Chân Lý sẽ
giải phóng các con."
[33]Người Do Thái lại thắc mắc: "Chún
g tôi là dòng dõi Áp-ra-ham, không bao
giờ làm nô lệ ai, sao Thầy nói chúng tô
i được giải phóng?"
[34]Chúa Giê-xu đáp: "Ta nói quả quyế
t, người nào phạm tội là nô lệ của tội lỗi
. [35]Thân phận nô lệ rất bấp bênh, tạm b
ợ, khác hẳn địa vị vững vàng của con cá

[d] *Ctd tin Ta là Đấng ấy*

i trong gia đình.[e] 36Nếu được Con Thượ
ng Đế giải phóng, thì các ngươi mới thậ
t sự được tự do. 37Vẫn biết các ngươi là
dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các ngươi l
ại tìm cách giết Ta vì lời Ta dạy không
lọt vào tai vào lòng các ngươi. 38Ta chỉ
nói những điều Cha Ta dạy bảo;[f] còn cá
c ngươi làm những điều học[g] với cha mì
nh."
39Họ cãi: "Cha chúng tôi là Áp-ra-ha
m."
Chúa Giê-xu đáp: "Nếu đúng là con c
háu Áp-ra-ham, thì các ngươi phải hành
động như Áp-ra-ham. 40Nhưng các ngư
ơi đang tìm cách giết Ta, chỉ vì Ta trình
bày chân lý Ta đã nghe nơi Thượng Đế
. Áp-ra-ham đâu có làm việc đó! 41Thậ
t cha nào con nấy: thấy việc con làm, n
gười ta biết ngay được cha. Các ngươi l
àm những việc cha mình thường làm."
Họ gân cổ cãi: "Chúng tôi đâu phải c
on hoang. Chúng tôi chỉ có một Cha, là
Thượng Đế."
42Chúa Giê-xu đáp: "Nếu các ngươi l
à con cái Thượng Đế, thì các ngươi đã
yêu mến Ta, vì Ta từ Thượng Đế đến đâ
y. Thượng Đế sai Ta, chứ Ta không tự
ý đến. 43Sao các ngươi không chịu hiểu
những điều Ta nói? Chỉ vì có ai ngăn c
ản các ngươi. 44Các ngươi là con của q
uỷ vương, nên chỉ thích làm những điề
u nó muốn. Từ ban đầu nó đã giết ngườ
i và chối bỏ chân lý, vì trong nó chẳng
có gì chân thật. Quỷ vương nói dối theo
bản tính tự nhiên, vì nó là kẻ nói dối v
à là cha của mọi người nói dối.
45"Vì thế, khi Ta nói thật, dĩ nhiên
các ngươi không tin Ta. 46Các ngươi đã
cố gắng bới lông tìm vết, nhưng có ai
tìm thấy một lỗi lầm nào trong đời Ta
không? Ta đã nói thật, sao các ngươi
không chịu tin Ta? 47Con cái Thượng
Đế luôn luôn nghe lời Thượng Đế. Các
ngươi không chịu nghe theo lời Thư
ợng Đế, chỉ vì các ngươi không phải
là con cái Ngài."

**Chúa Cứu Thế và Áp-ra-ham**

48Người Do Thái nhiếc mắng Chúa: "
Thầy đúng là giống lai căn,[c] là đồ quỷ
ám!"
49Chúa Giê-xu đáp: "Ta không bị qu
ỷ ám, nhưng Ta ca tụng Cha Ta, còn cá
c ngươi sỉ nhục Ta. 50Ta không tìm vin
h dự cho mình, nhưng Cha Ta ban vinh
dự và quyền xét xử cho Ta. 51Ta nói qu
ả quyết, ai vâng giữ lời Ta sẽ chẳng bao
giờ chết mất."
52Người Do Thái bực tức: "Rõ ràng T
hầy bị quỷ ám. Ngay đến Áp-ra-ham và
các nhà tiên tri cũng đều chết cả, thế
mà Thầy dám bảo ai vâng lời Thầy sẽ c
hẳng bao giờ chết. 53Liệu Thầy lớn hơn
Áp-ra-ham tổ phụ chúng ta, là người đã
chết sao? Thầy tài giỏi hơn các nhà tiên
tri đã qua đời sao? Thầy mạo nhận mìn
h là ai?"
54Chúa Giê-xu đáp: "Nếu Ta tự đề ca
o, thì chẳng vẻ vang gì; nhưng Cha Ta
ban vinh dự cho Ta. Các ngươi gọi Cha
Ta là Thượng Đế. 55Các ngươi không bi
ết Ngài, nhưng Ta biết rõ. Nếu nói Ta k
hông biết Ngài, là Ta nói dối như các n
gươi. Nhưng Ta biết Ngài, và vâng giữ
lời Ngài. 56Áp-ra-ham tổ phụ các ngươi
rất hân hoan khi biết được thời kỳ Ta x
uống đời.[b] Người biết trước,[c] nên vô cù
ng mừng rỡ."

---

[e] *Nt nô lệ không ở luôn trong nhà, còn con trai ở đó luôn*
[f] *Nt Ta thấy nơi Cha*
[g] *Nt nghe*
[a] *Nt người Sa-ma-ri (bị xem là người lai nhiều chủng tộc)*
[b] *Nt thấy các ngày của Ta*
[c] *Nt thấy*
[d] *Ctd Ta vẫn hằng hữu*

57Người Do Thái mỉa mai: "Thầy chư
a đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-
ham!"
58Chúa Giê-xu đáp: "Ta nói quả quyết,
trước khi Áp-ra-ham ra đời, đã có Ta."[d]
59Người Do Thái lượm đá định ném
Chúa, nhưng không thấy Ngài đâu cả, tr
ong khi Chúa ung dung qua mặt họ và r
ời khỏi Đền Thờ.

# 9

**Người Mù Được Sáng**

Đang đi, Chúa Giê-xu gặp một người
mù từ lúc sơ sinh. 2Các môn đệ hỏi Ch
úa: "Thưa Thầy, vì tội của ai mà ông nà
y từ lúc mới sinh đã mù lòa như thế? T
ội của ông hay của cha mẹ?"
3Chúa đáp: "Không phải vì tội của ai
cả! Thượng Đế muốn dùng ông này để
chứng tỏ quyền năng siêu việt của Ngài.
4Khi còn ban ngày, Ta phải làm những
việc Cha Ta giao thác; trong đêm tối sẽ
không còn cơ hội nữa. 5Khi còn ở trần
gian, Ta là Nguồn Sáng cho nhân loại."
[a]
6Nói xong Chúa nhổ nước bọt xuống
đất, hòa bùn thoa vào mắt người mù, 7r
ồi bảo: "Ngươi xuống ao Si-lưu rửa mắt
cho sạch" (chữ Si-lưu có nghĩa là "đượ
c sai đi"). Người mù đi rửa, trở về với đ
ôi mắt sáng.
8Hàng xóm láng giềng và người quen
biết người hành khất mù đều kinh ngạc
hỏi nhau: "Đây có phải là người thường
ngồi ăn xin không?" 9Người nói phải; k
ẻ nói không. Có người bảo: "Không phả
i đâu, nhưng trông cũng giống!" Người
hành khất lên tiếng xác nhận: "Tôi là n
gười mù ngày trước đây."

[a] *Nt thế giới*

10Họ hỏi: "Làm sao mắt ông được làn
h?"
11Ông đáp: "Một người tên Giê-xu đã
hòa bùn xức mắt tôi, và bảo tôi đi rửa
dưới ao Si-lưu. Tôi vâng lời, đến đó rửa
nên thấy được."
12Họ lại hỏi: "Ông ấy đâu rồi?" Ông
đáp: "Tôi không biết."

**Cuộc Điều Tra của Các Thầy Biệt Lập**

13Họ dắt ông đến trình các thầy Biệt
Lập, 14vì Chúa Giê-xu hòa bùn mở mắt
cho ông nhằm ngày thứ bảy.[b]
15Các thầy Biệt Lập cũng hỏi ông tại
sao mắt được lành. Ông thưa: "Ông ấy t
hoa bùn vào mắt tôi; tôi rửa đi thì thấy
được."
16Mấy thầy nói: "Ông ấy không phải
là người của Thượng Đế, vì không tôn tr
ọng ngày lễ.[b]" Nhưng có thầy cãi lại: "
Người có tội đâu làm nổi phép lạ ấy?"
Họ chia hai phe chống đối nhau.
17Họ quay lại hỏi người mù mới được
sáng mắt: "Ông nghĩ thế nào về người đ
ã chữa mắt cho ông?" Ông thưa: "Ông ấy
là tiên tri của Thượng Đế."
18Các nhà lãnh đạo Do Thái vẫn khô
ng tin chuyện người mù được sáng mắt,
nên gọi cha mẹ ông đến 19hỏi: "Có phả
i tên này là con ông bà không? Ông bà
có xác nhận rằng nó bị mù từ lúc mới si
nh không? Thế sao bây giờ nó thấy đượ
c?"
20Ông bà đáp: "Nó đúng là con trai c
húng tôi, mù lòa từ lúc mới sinh. 21Còn
tại sao nó thấy được, hay ai chữa mắt ch
o nó, thì thật tình chúng tôi không rõ. N
ó đã khôn lớn, có thể trả lời, xin các ôn
g cứ hỏi nó!" 22,23Ông bà nói thế vì sợ c
ác cấp lãnh đạo Do Thái. Họ đã quyết đ

[b] *Nt Sábbaton*

ịnh khai trừ[c] những ai nhìn nhận Giê-xu
là Chúa Cứu Thế.
24Một lần nữa, họ gọi người mù mớ
i được chữa lành đến, bảo: "Hãy ca ngợ
i Thượng Đế! Chúng ta biết Giê-xu là n
gười tội lỗi xấu xa."
25Ông đáp: "Tôi không biết ông ấy c
ó xấu xa tội lỗi hay không; nhưng tôi ch
ỉ biết trước tôi mù, mà nay được sáng!"
26Họ lại hỏi: "Ông ấy làm gì? Chữa
mắt ông cách nào?"
27Ông than phiền: "Tôi nói rồi mà cá
c ông không lưu ý. Sao các ông muốn n
ghe lần nữa? Hay các ông muốn làm m
ôn đệ ông ấy?"
28Họ mắng: "Hạng người như mày m
ới làm môn đệ ông ấy; còn chúng ta là
môn đệ Mai-sen. 29Chúng ta biết Mai-s
en được hầu chuyện với Thượng Đế; cò
n người này chúng ta chẳng biết tông tí
ch từ đâu."
30Ông trả lời: "Lạ lùng chưa! Ông ấy
đã mở mắt cho tôi được sáng, mà các ôn
g không biết ai sai ông ấy đến! 31Chún
g ta đều biết Thượng Đế không bao giờ
nghe lời cầu xin của người tội lỗi; như
ng chỉ nhậm lời người tôn kính và vâng
lời Ngài. 32Xưa nay, chưa bao giờ có a
i chữa lành người mù từ lúc sơ sinh. 33
Nếu ông ấy không do Thượng Đế sai đế
n, thì làm việc này sao được?"
34Họ bực tức mắng: "Mày mới sinh r
a tội lỗi đã đầy mình, còn muốn lên mặt
dạy đời sao?" Rồi họ trục xuất ông.

**Tâm Linh Mù Quáng**

35Nghe tin, Chúa Giê-xu liền tìm ôn
g, hỏi: "Ngươi có tin Chúa Cứu Thế[a] k
hông?"
36Ông hăng hái: "Thưa, Chúa Cứu Th
ế là ai? Xin cho biết để tôi tin."
37Chúa đáp: "Ngươi đã gặp Chúa Cứ
u Thế, và Chúa đang nói chuyện với ng
ươi đây."
38Ông cung kính: "Thưa Chúa, con ti
n," rồi quỳ xuống thờ lạy Chúa.
39Chúa Giê-xu dạy: "Ta xuống trần g
ian để giúp kẻ mù được sáng, và cho ng
ười sáng biết họ đang mù."
40Mấy thầy Biệt Lập đứng gần nghe
câu ấy, liền chất vấn: "Thầy bảo chúng
tôi mù sao?"
41Chúa đáp: "Nếu các ngươi biết mình
mù, thì được khỏi tội. Nhưng các ngươi
cứ cho mình sáng, nên tội vẫn còn."

# 10

**Người Chăn Từ Ái**

"Ta quả quyết, người nào không dám
đi qua cửa, nhưng leo rào[b] vào chuồng
chiên là quân trộm cướp. 2Người qua cử
a vào chuồng mới là người chăn chiên.
3Người gác mở cửa đón người chăn; chi
ên nghe tiếng liền chạy đến. Người chă
n gọi tên từng con chiên, và dẫn ra khỏi
chuồng. 4Khi chiên ra hết, người chăn
đi trước, đàn chiên theo sau vì quen tiế
ng người chăn. 5Chiên không theo ngườ
i lạ, nhưng chạy trốn vì không quen tiế
ng người lạ."
6Khi Chúa Giê-xu kể ngụ ngôn này,
người nghe không hiểu ý.
7Chúa giải thích cho môn đệ:[c] "Thật
ra, Ta là Cửa vào chuồng chiên. 8Bọn tr
ộm cướp đã đến trước Ta, nhưng chiên
không nghe theo họ. 9Ta là Cửa; ai vào
Cửa này sẽ được cứu rỗi, tự do đi lại, và
tìm gặp đồng cỏ xanh tươi. 10Kẻ trộm c

[c] Nt đuổi khỏi hội trường
[a] Nt Con Loài Người

[b] Nt đi lối khác
[c] Nt Chúa lại bảo

hỉ đến ăn cắp, giết hại và tàn phá; còn Ta
 đến để đem lại sự sống sung mãn.
11“Ta là Người Chăn từ ái. Người Ch
ăn từ ái sẵn lòng hy sinh tính mạng vì đ
àn chiên. 12Kẻ chăn thuê không phải là
người chăn thật; đàn chiên không phải c
ủa nó, nên gặp muông sói là nó bỏ chạy
. Muông sói sẽ vồ lấy chiên, đuổi chiên
chạy tán loạn. 13Nó bỏ chạy không lo n
ghĩ đến chiên, vì nó chỉ chăn thuê kiếm
tiền.
14“Ta là Người Chăn từ ái; Ta biết ch
iên Ta và chiên Ta biết Ta, 15cũng như
Cha biết Ta và Ta biết Ngài. Ta sẵn lòn
g hy sinh tính mạng vì chiên. 16Ta còn
nhiều chiên khác không thuộc chuồng
này; Ta phải dẫn chúng về; chúng sẽ ng
he theo tiếng Ta. Rồi chỉ có một đàn ch
iên, với một Người Chăn duy nhất.
17“Chúa Cha yêu mến Ta, vì Ta h
y sinh tính mạng và được lại. 18Không
ai có quyền giết Ta, nhưng Ta tình ngu
yện hy sinh. Ta có quyền hy sinh tính
mạng, và có quyền lấy lại. Chúa Cha đ
ã bảo Ta thi hành việc ấy.”
19Nghe Chúa dạy, người Do Thái lại
chia rẽ nhau. 20Có người nói: “Ông này
 bị quỷ ám, rồi lên cơn nói sảng, các ôn
g còn nghe làm gì?” 21Người khác cãi:
“Người bị quỷ ám đâu nói được những l
ời ấy! Quỷ làm sao chữa lành người mù
?”

**Người Do Thái Khước Từ Chúa**

22Vào mùa đông, tại Giê-ru-sa-lem c
ó lễ khánh thành Đền Thờ. 23Khi Chúa
Giê-xu đi qua dưới mái hiên Sa-lô-môn
trong khuôn viên Đền Thờ, 24các nhà lã
nh đạo Do Thái vây quanh Chúa, chất v
ấn: “Thầy cứ để chúng tôi hoang mang
đến bao giờ? Nếu Thầy là Chúa Cứu T
hế, cứ nói thẳng cho chúng tôi biết.”
25Chúa đáp: “Ta đã nói mà các ngươ
i không tin. Bao nhiêu phép lạ Ta nhâ
n Danh Cha thực hiện đều là bằng chứn
g hiển nhiên. 26Nhưng các ngươi vẫn kh
ông tin, vì các ngươi không phải là chiê
n của Ta. 27Đàn chiên Ta nghe tiếng T
a, Ta biết chúng, và chúng theo Ta. 28
Ta cho chúng sự sống vĩnh cửu; chúng
 chẳng bị hư vong, và chẳng ai có thể cư
ớp chúng khỏi tay Ta. 29Cha Ta đã cho
Ta đàn chiên đó. Cha Ta có uy quyền tu
yệt đối, nên chẳng ai có thể cướp chiên
khỏi tay Cha. 30Ta với Cha là một.”
31Các nhà lãnh đạo Do Thái lại lượm
đá để ném Chúa. 32Chúa hỏi: “Ta đã là
m trước mắt các ngươi bao nhiêu phép l
ạ theo lệnh Cha Ta. Vì lý do nào các ng
ươi ném đá Ta?”
33Họ đáp: “Không phải vì Thầy làm
phép lạ mà chúng tôi ném đá, nhưng vì
 Thầy xúc phạm Thượng Đế: Thầy là
người mà dám tự xưng là Thượng Đế.”
34Chúa giải thích: “Thánh Kinh đã g
hi Lời Thượng Đế: ‘Các ngươi là thần.’
35Nếu Thượng Đế gọi những người ngh
e lời Ngài là thần –
 câu này trích trong Thánh Kinh, mà Th
ánh Kinh không thể sai lầm –
 36thì khi Ta nói: ‘Ta là Con Thượng Đế
, vì Ngài ủy thác cho Ta chức vụ thánh,
và sai Ta xuống trần gian,’ tại sao các n
gươi tố cáo Ta xúc phạm Thượng Đế? 3
7Nếu Ta không làm công việc kỳ diệu c
ủa Thượng Đế, thì các ngươi đừng tin T
a. 38Nhưng nếu Ta làm công việc Ngài,
thì dù không tin Ta, các ngươi cũng phả
i tin công việc Ta. Nhờ đó các ngươi sẽ
nhận thức rằng Cha ở trong Ta, và Ta ở
trong Cha.”
39Một lần nữa, họ sửa soạn bắt Chúa
, nhưng Chúa lánh đi nơi khác.
40Chúa vượt sông Giô-đan đến ng
ụ tại nơi Giăng làm báp-tem khi trước.

41Nhiều người đi theo Chúa, và nhìn n
hận: “Dù Giăng không làm phép lạ, nh
ưng mọi điều Giăng nói về Ngài đều đ
úng cả.” 42Tại đây có nhiều người tin
Ngài là Chúa Cứu Thế.

# 11

**Lã-xa Sống Lại**

Tại làng Bê-ta-ni, Lã-xa đang mắc bệ
nh. Lã-xa có hai em gái là Mặc-thê và
Ma-ri. 2(Ma-ri là người xức dầu thơm c
ho Chúa, và lấy tóc mình lau chân Ngài
). Bệnh Lã-xa ngày càng trầm trọng. 3H
ai chị em liền sai người đến thưa với Ch
úa: “Người bạn thân yêu của Chúa đang
đau nặng.”

4Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu nói: “Bện
h này không đến nỗi thiệt mạng, nhưng
sẽ làm rạng Danh Thượng Đế, và Con N
gài[a] cũng được vinh quang.” 5Chúa Giê
-xu yêu mến Mặc-thê, Ma-ri và Lã-xa. 6
Tuy nhiên, khi nghe tin Lã-xa đau, Chú
a không đến ngay, nhưng ở lại nơi Ngài
đang trọ thêm hai ngày.

7Sau đó, Chúa bảo các môn đệ chuẩn
bị qua xứ Giu-đê. 8Họ ngạc nhiên: “Th
ưa Thầy, hôm trước các nhà lãnh đạo D
o Thái định giết Thầy, Thầy còn qua đó
làm gì?”

9Chúa Giê-xu đáp: “Trong một ngày
chỉ mười hai giờ có ánh sáng, ai đi tron
g những giờ ấy sẽ không vấp ngã, 10như
ng ai đi trong đêm tối sẽ vấp ngã vì khô
ng có ánh sáng.” 11Chúa tiếp: “Lã-xa bạ
n Ta đang ngủ, nay Ta đi đánh thức anh.
” 12Họ mừng rỡ: “Thưa Chúa, ngủ được
thì sẽ bớt đau.” 13Chúa ngụ ý nói Lã-x
a đã chết, nhưng các môn đệ tưởng Ngà
i nói về giấc ngủ thường.

14Vì thế Chúa Giê-xu nói rõ: “Lã-xa
chết rồi! 15Cơ hội này giúp các con thê
m đức tin, nên Ta mừng vì Ta không có
mặt tại đó. Bây giờ chúng ta hãy đến vi
ếng Lã-xa.”

16Thô-mai, cũng gọi là Song-sinh, kh
uyến khích các môn đệ khác: “Chúng ta
cứ theo Thầy, sẵn sàng chết với Thầy.”

17Khi Chúa Giê-xu đến nơi, Lã-xa đ
ã được an táng bốn ngày rồi. 18Làng Bê
-ta-ni chỉ cách thủ đô Giê-ru-sa-lem độ
ba cây số,[b] 19nên nhiều người Do Thái
đến phân ưu, an ủi hai chị em Mặc-thê
và Ma-ri. 20Nghe Chúa đến, Mặc-thê ra
ngoài nghênh tiếp, trong khi Ma-ri còn
ở trong nhà.

21Mặc-thê than tiếc: “Thưa Chúa, nế
u Chúa đến ngay hôm ấy, thì anh con đ
ã không chết. 22Nhưng con biết bây giờ
Chúa xin điều gì Thượng Đế cũng cho c
ả.”

23Chúa Giê-xu hứa: “Anh con sẽ sốn
g lại.”

24Mặc-thê đáp: “Con biết anh con sẽ
sống lại vào ngày phục sinh sau cùng.”

25Chúa Giê-xu quả quyết: “Ta là Sự
Sống Lại và Nguồn Sống. Người nào tin
Ta dù chết, rồi cũng sẽ sống. 26Người đ
ang sống mà tin Ta sẽ được sống vĩnh v
iễn. Con có tin không?”

27Mặc-thê hăng hái: “Thưa Chúa, co
n tin! Con tin Chúa là Đấng Cứu Thế, là
Con Thượng Đế mà mọi người trông đợ
i.”[c]

28Nói xong, Mặc-thê về nhà gọi riên
g Ma-ri bảo: “Thầy đến rồi; Thầy gọi e
m đó.” 29Ma-ri vội vàng đứng dậy đi đ
ón Chúa. 30Lúc ấy Chúa chưa vào làng
Bê-ta-ni, nhưng còn đứng tại chỗ Mặc-t
hê gặp Ngài.

---

[a] *Nt Con Loài Người*

[b] *Nt 15 Stadia*

[c] *Nt Đấng phải xuống thế gian*

31Thấy Ma-ri vội vã đứng dậy ra đi,
những người Do Thái đến chia buồn cũ
ng đi theo, vì tưởng cô ra mộ khóc anh l
ần nữa. 32Khi đến gần Chúa Giê-xu, M
a-ri quỳ dưới chân Ngài, than thở: "Thư
a Chúa, nếu Chúa đến ngay hôm ấy, thì
anh con đã khỏi chết."

33Chúa Giê-xu thấy Ma-ri và những
người Do Thái đi theo cô khóc, nên tinh
thần Ngài xúc động. Chúa hỏi: "Các co
n an táng Lã-xa tại đâu?" 34Họ thưa: "
Kính mời Chúa đến viếng mộ." 35Chúa
Giê-xu khóc.

36Thấy thế, người Do Thái bảo nhau:
"Ông ấy thương anh Lã-xa quá!"

37Có người nói: "Ông ấy mở mắt ngư
ời mù, không lẽ không cứu được Lã-xa t
hoát chết sao?"

38Bước đến mộ, Chúa Giê-xu càng đa
u lòng hơn nữa. Ngôi mộ đục trong sườ
n núi, có tảng đá chặn bên ngoài. 39Chú
a bảo: "Lăn tảng đá đi!"

Nhưng Mặc-thê, em gái Lã-xa, ngăn:
"Thưa Chúa, bây giờ đã có mùi, vì chôn
cất bốn ngày rồi."

40Chúa Giê-xu trách: "Ta đã chẳng từ
ng bảo con: Nếu con tin, thì con sẽ thấy
vinh quang của Thượng Đế sao?"

41Họ lăn tảng đá đi. Chúa Giê-xu ngư
ớc mắt lên trời cầu nguyện: "Thưa Cha,
Con cảm tạ Cha, vì Cha nghe lời Con c
ầu xin. 42Con biết Cha luôn luôn nghe l
ời Con cầu xin; nhưng Con nói lên để n
hững người đứng quanh đây tin Cha đã
sai Con xuống trần."

43Cầu nguyện xong, Chúa gọi lớn: "L
ã-xa, ra đây." 44Người chết ra khỏi mộ,
tay chân còn quấn vải liệm, mặt còn ph
ủ khăn. Chúa Giê-xu bảo: "Hãy mở vải
liệm để anh ấy đi."

**Âm Mưu Giết Chúa**

45Nhiều người Do Thái đến thăm chị e
m Ma-ri, chứng kiến phép lạ Chúa làm li
ền tin Ngài. 46Nhưng một vài người khác
đi báo cáo cho phái Biệt Lập. 47Các thầy
trưởng tế và Biệt Lập liền họp nhau thảo
luận: "Chúng ta phải tìm biện pháp cứng
rắn, vì người này đã làm nhiều phép lạ hi
ển nhiên. 48Nếu cứ để yên không can thiệ
p, nhân dân sẽ tin theo người, rồi quân
đội La Mã sẽ đến tàn phá Đền Thờ và ti
êu diệt tổ quốc chúng ta."

49Cai-phe, là thầy Tế Lễ Tối Cao Do
Thái, lên tiếng: "Các ông thật khờ dại! 5
0Các ông không biết rằng thà một người
chết thay cho toàn dân, còn hơn để cả d
ân tộc bị tiêu diệt sao?"

51Lời này ông không nói theo ý mình
, nhưng trong cương vị thầy Tế Lễ Tối
Cao, ông nói tiên tri về việc Chúa Giê-x
u sẽ hy sinh vì dân tộc, 52không riêng d
ân tộc Do Thái, nhưng bao gồm tất cả c
on cái Thượng Đế, được Ngài quy tụ lại
từ khắp thế giới thành một dân tộc. 53T
ừ hôm ấy, các cấp lãnh đạo Do Thái âm
mưu giết Chúa Giê-xu. 54Vì thế, Chúa
không công khai hoạt động trong xứ Gi
u-đê như trước; nhưng đem các môn đệ
đến tạm trú tại làng Ép-ra-im, gần sa m
ạc.

55Gần đến lễ Vượt Qua của người Do
Thái, dân chúng khắp nơi kéo về thủ đ
ô tẩy uế[a] để chuẩn bị dự lễ. 56Họ đi tìm
Chúa Giê-xu khắp khu vực Đền Thờ và
bàn tán xôn xao: "Các ngươi nghĩ thế
nào? Ông ấy không về dự lễ sao?"

57Lúc ấy, các thầy trưởng tế và phái
Biệt Lập đã ra lệnh rằng hễ ai gặp Ngài
tại đâu, thì phải báo cáo ngay để họ đến
bắt.

---

[a] *Theo nghi lễ Do Thái, mỗi người phải làm lễ tẩy sạch t hân thể trước khi ăn thịt chiên trong ngày lễ Vượt Qua (X uất 19:10-15; Dân 9:9-14)*

# 12

## Ma-ri Xức Dầu cho Chúa

Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Chúa Gi
ê-xu đến làng Bê-ta-ni, vào nhà Lã-xa
, là người Chúa đã kêu sống lại. 2Anh e
m Lã-xa mời Chúa dự tiệc. Mặc-thê lo n
ấu dọn; còn Lã-xa ngồi bàn tiếp Chúa v
à các tân khách.
3Ma-ri lấy một cân dầu cam tùng ngu
yên chất rất quý đổ lên chân Chúa, rồi l
ấy tóc mình lau. Hương thơm ngào ngạt
khắp nhà.
4Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một m
ôn đệ sau này phản Chúa, 5trách Ma-ri:
“Sao cô không đem bán chai dầu thơm
này, lấy ba trăm bạc[a] để bố thí cho ngư
ời nghèo?” 6Giu-đa nói thế không phải
vì thương người nghèo, nhưng vì làm th
ủ quỹ, và thường quen thói trộm cắp.
7Chúa Giê-xu bảo Giu-đa: “Đừng qu
ấy rầy! Cô ấy dành chai dầu này cho n
gày mai táng Ta. 8Các con có dịp giúp
đỡ người nghèo luôn; nhưng không có T
a ở bên mình mãi mãi.”
9Nghe tin Chúa Giê-xu đang ở làng B
ê-ta-ni, người Do Thái kéo đến rất đông
. Ngoài mục đích gặp Chúa, họ còn mu
ốn thấy Lã-xa, là người Chúa kêu sống l
ại. 10Các thầy trưởng tế hay tin, liền qu
yết định giết luôn Lã-xa, 11vì nhân Lã-x
a sống lại, nhiều người Do Thái đã bỏ h
ọ và tin nhận Chúa Giê-xu là Đấng Cứu
Thế.

## Chúa Vào Thủ Đô

12Hôm sau, đoàn dân đông đảo vừa v
ề Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua được ti
n Chúa Giê-xu sắp lên thủ đô, 13liền lũ l
ượt kéo ra đường, người nào cũng cầm c
ành thiên tuế[b] đi đón Chúa. Dân chúng
nô nức tung hô:

“Hoan hô!
Hoan hô Sứ Giả của Thượng Đế!
Hoan hô Vua Y-sơ-ra-ên!”

14Chúa gặp một lừa con liền cỡi đi, đún
g như lời Thánh Kinh đã viết: 15“Nhân d
ân thủ đô![c] Đừng sợ hãi;
Vì Vua các ngươi đã ngự đến,
Cỡi trên lưng lừa con.”[d]
16(Lúc ấy các môn đệ Chúa chưa hiể
u; nhưng sau khi Chúa được quang vinh
,[e] họ nhớ lại và nhận thấy bao nhiêu lời
tiên tri đều ứng nghiệm ngay trước mắt
họ.)
17Những người chứng kiến việc Chú
a cứu Lã-xa sống lại cũng tường thuật c
huyện ấy cho mọi người nghe, 18nên dâ
n chúng ùn ùn kéo ra nghênh đón Chúa.
19Các thầy Biệt Lập than: “Chúng ta th
ất bại rồi. Tất cả nhân dân đều theo ông
ấy hết!”

## Người Hy Lạp Yết Kiến Chúa

20Trong đoàn dân lên thủ đô Giê-xu-
sa-lem dự lễ, có mấy người Hy Lạp. 21
Họ đến tìm Phi-líp,[f] người làng Bết-sai-
đa xứ Ga-li-lê, và yêu cầu: “Thưa ông, c
húng tôi xin phép yết kiến Chúa Giê-xu
.” 22Phi-líp bàn với Anh-rê, rồi hai ngư
ời đến trình với Chúa.
23Chúa Giê-xu đáp: “Giờ Ta trở về N
hà Vinh Quang đã đến. 24Đây là sự thật,
nếu hạt lúa kia không được gieo vào lò
ng đất và chết đi, thì nó chỉ là một hạt g
iống lẻ loi. Nhưng nếu chết đi, thì nó si
nh sôi nẩy nở rất nhiều. 25Ai quý chuộn
g mạng sống mình sẽ mất nó. Ai hy sin

[a] *Nt 300 denarii*

[b] *Ctd chà là*
[c] *Nt con gái thành Si-ôn*
[d] *Xa 9:9*
[e] *Chúa được quang vinh khi sống lại về Thiên Đàng*
[f] *Phi-líp là người Do Thái nhưng có tên Hy Lạp*

h tính mạng trong đời này sẽ được sự s
ống vĩnh cửu. 26Ai phục vụ Ta đều phả
i theo Ta; vì Ta ở đâu, người phục vụ T
a cũng ở đó. Ai phục vụ Ta sẽ được Cha
Ta tôn trọng."

**Chúa Sẵn Sàng Hiến Dâng Mạng Sống**

27"Bây giờ tâm hồn Ta xao xuyến qu
á. Có nên cầu xin Cha cho thoát khỏi gi
ờ đau thương này không? Không,chính
vì việc ấy mà Ta xuống trần gian. 28Th
ưa Cha, xin Danh Cha được tôn vinh!"

Bỗng có tiếng vang dội từ trời: "Ta đã
tôn vinh rồi; Ta sẽ còn tôn vinh nữa."

29Nghe tiếng ấy, dân chúng đứng chu
ng quanh tưởng là tiếng sấm. Có người
bảo: Một thiên sứ đã nói chuyện với Ng
ài.

30Chúa Giê-xu giải thích, "Tiếng ấy
vang ra không phải vì Ta, mà vì các ng
ươi. 31Đã đến lúc thế gian bị xét xử, và
Sa-tan, là kẻ thống trị thế gian, bị trục
xuất. 32Còn Ta, khi bị treo lên khỏi mặ
t đất, Ta sẽ kéo mọi người đến với Ta."
33Chúa nói câu này để ám chỉ Ngài sẽ
chết cách nào.

34Dân chúng thắc mắc: "Thánh Kinh
nói Chúa Cứu Thế sống vĩnh viễn, sao
Thầy bảo Ngài bị treo lên? Thầy muốn
nói ai?"

35Chúa Cứu Thế đáp: "Các ngươi chỉ
còn hưởng Ánh Sáng trong một thời gia
n ngắn. Vậy hãy hoạt động khi còn Án
h Sáng. Khi bóng đêm phủ xuống, các n
gươi sẽ chẳng nhìn thấy gì. 36Hãy tin Á
nh Sáng đang khi còn Ánh Sáng, để các
ngươi trở thành người sáng láng." Nói
xong, Chúa Giê-xu lánh mặt đi nơi khác
.

**Dân Do Thái Vẫn Ngoan Cố**

37Dù Chúa đã làm bao nhiêu phép lạ
trước mắt, dân Do Thái vẫn không tin N
gài. 38Thật đúng như lời tiên tri Ê-sa đã
nói:

"Thưa Chúa, ai tin lời giảng của
chúng con?
Ai nhận biết quyền năng của
cánh tay Ngài?"[a]

39Họ không thể tin, vì như Ê-sa đã nói:
40"Thượng Đế khiến mắt họ đui mù.
Lòng cứng cỏi chai đá.
Vì nếu mắt họ thấy,
Lòng họ hiểu,
Hẳn họ quay về với Ta,
Và Ta chữa lành cho họ."[b]

41Đây Ê-sa nói tiên tri về Chúa Cứu
Thế, vì thời xưa ông đã được chiêm ngư
ỡng vinh quang của Ngài.

42Tuy nhiên, có nhiều người trong gi
ới lãnh đạo Do Thái tin Chúa Giê-xu m
à không công khai, vì sợ phái Biệt Lập
khai trừ.[c] 43Họ thích được loài người tá
n tụng hơn là được Thượng Đế khen ng
ợi.

44Chúa Giê-xu nói lớn với đoàn dân:
"Ai tin Ta là tin Thượng Đế; 45ai thấy T
a là thấy Đấng đã sai Ta. 46Ta là Ánh S
áng đến trần gian. Ai tin Ta không còn l
ẩn quẩn trong bóng tối.

47"Ta cũng không kết tội người nào
nghe lời Ta mà không vâng giữ, vì lần
này Ta đến trần gian không phải để kết
tội, nhưng để cứu vớt. 48Nhưng ai chối
bỏ Ta, không chịu tiếp nhận lời Ta đều
sẽ bị kết tội: Chính lời Ta nói hôm nay
sẽ kết tội họ trong ngày Phán Xét cuối c
ùng. 49Ta không nói theo ý Ta, nhưng C
ha, là Đấng sai Ta, đã truyền cho Ta nói
. 50Ta biết mệnh lệnh Ngài đem lại sự s
ống vĩnh cửu. Vậy Ta chỉ nói những lời
Cha Ta đã truyền dạy."

---

[a] *Ê-sa 53:1*
[b] *Ê-sa 6:10*
[c] *Nt đuổi ra khỏi hội trường*

# 13

## Chúa Rửa Chân cho Các Môn Đệ

Đêm trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-x
u biết sắp đến giờ Ngài lìa trần gian để
về với Chúa Cha. Chúa Giê-xu rất yêu t
hương các môn đệ ở trần gian, và vẫn y
êu họ cho đến cuối cùng.[d]

[2]Trong giờ ăn tối, quỷ vương thúc đẩ
y Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn thực h
iện kế hoạch phản Chúa. [3]Chúa Giê-xu
biết rõ Chúa Cha đã trao mọi quyền hàn
h cho Ngài, và Ngài từ Thượng Đế đến,
nay sắp trở về với Thượng Đế. [4]Vì thế,
Chúa đứng dậy, ra khỏi bàn ăn, cởi áo n
goài, lấy khăn quấn ngang lưng. [5]Chúa
đổ nước vào chậu, lần lượt rửa chân ch
o các môn đệ, và dùng khăn lau cho họ.

[6]Thấy Chúa sắp rửa chân mình, Si-m
ôn Phê-rơ hỏi: "Thưa Chúa, sao Chúa l
ại đi rửa chân cho con?"

[7]Chúa Giê-xu đáp: "Bây giờ con chư
a hiểu được việc Ta làm, nhưng sau này
con sẽ hiểu."

[8]Phê-rơ thưa: "Con chẳng dám để Ch
úa rửa chân cho con bao giờ." Chúa đáp
: 'Nếu Ta không rửa chân cho con, thì
con chẳng phải là môn đệ Ta."[a]

[9]Si-môn Phê-rơ sốt sắng: "Thưa Chú
a, đã rửa chân, thì xin Chúa rửa luôn cả
tay và gội đầu cho con nữa."

[10]Chúa Giê-xu giải thích: "Ai đã tắm
xong chỉ cần rửa chân là toàn thân sạch
sẽ. Các con đã được sạch, nhưng khôn
g phải tất cả đều sạch đâu!" [11]Chúa đã
biết rõ người phản bội, nên Ngài bảo: "
Không phải tất cả đều sạch đâu!"

[12]Rửa chân cho môn đệ xong, Chúa
mặc áo ngoài, ngồi vào bàn ăn, và hỏi:

[d] *Ctd và yêu họ với tình yêu tuyệt đối*
[a] *Nt chẳng có phần chi với Ta*

"Các con có hiểu việc Ta vừa làm cho
các con không? [13]Các con gọi Ta bằng
Thầy bằng Chúa là đúng, vì đó là sự thậ
t. [14]Ta là Thầy là Chúa mà đi rửa chân
cho các con, thì các con cũng phải rửa
chân cho nhau. [15]Ta nêu gương để các
con noi theo. [16]Thật thế, tôi tớ không h
ơn chủ, sứ giả không hơn người sai phái
mình. [17]Đã biết những điều ấy, các co
n phải thực hành mới được Thượng Đế
ban phúc.

## Người Phản Trắc

[18]"Ta không nói về tất cả các con. Ta
biết rõ từng người Ta tuyển chọn. Như
Thánh Kinh đã chép: 'Người ăn bánh T
a trở mặt phản bội Ta,' lời này phải đượ
c ứng nghiệm. [19]Nay Ta cho các con bi
ết trước, để khi việc xảy đến, các con s
ẽ tin Ta.

[20]"Ta nói quả quyết, ai tiếp nhận sứ g
iả Ta là tiếp nhận Ta; còn ai tiếp nhận
Ta là tiếp nhận Thượng Đế, là Đấng đã
sai Ta." [21]Sau khi dạy những lời ấy, tâ
m hồn Chúa xúc động. Ngài tiết lộ: "Ta
cho các con biết, trong các con sẽ có m
ột người phản bội Ta." [22]Các môn đệ h
oang mang, nhìn nhau không biết Ngà
i nói về ai. [23]Thấy môn đệ Chúa yêu[b] n
gồi bên cạnh Ngài, [24]Phê-rơ ra dấu bảo
bạn hỏi Chúa.

[25]Môn đệ ấy dựa sát vào ngực Chúa,
hỏi: "Thưa Chúa, người đó là ai?"

[26]Chúa Giê-xu đáp: "Người lấy miến
g bánh Ta sắp nhúng đây." Chúa nhúng
bánh rồi trao cho Giu-đa ích-ca-ri-ốt co
n Si-môn. [27]Khi tay Giu-đa vừa cầm mi
ếng bánh, quỷ Sa-tan liền nhập vào lòn
g.

Chúa bảo Giu-đa: "Việc con làm, hã
y làm nhanh đi." [28]Những người ngồi c

[b] *Giăng, tác giả sách này (Xin xem Giăng 21:20,24)*

hung quanh không hiểu Chúa nói về vi
ệc gì. 29Vì Giu-đa làm thủ quỹ, nên có
người tưởng Chúa bảo Giu-đa đi mua s
ắm cho lễ Vượt Qua, hoặc đi cứu trợ ng
ười nghèo. 30Lấy miếng bánh xong, Giu
-đa vội vã ra đi trong đêm tối.

**Người Chối Chúa**

31Khi Giu-đa đi rồi, Chúa Giê-xu dạy
: "Đã đến giờ Con Thượng Đế được tôn
vinh, và Thượng Đế cũng được rạng da
nh do Con Ngài. 32Đã đến lúc Thượng
Đế cho Con Ngài vinh quang rực rỡ. Ph
ải, Thượng Đế sắp tôn vinh Con Ngài.
33Các con thân yêu, Ta còn ở với các co
n không bao lâu nữa. Các con sẽ tìm kiế
m Ta, nhưng không thể đến nơi Ta đi, n
hư lời Ta đã nói với người Do Thái. 34T
a cho các con một điều răn mới: Các co
n phải yêu nhau, như Ta đã yêu các con.
35Các con có yêu nhau, thì mọi người
mới biết các con là môn đệ Ta."

36Si-môn Phê-rơ hỏi: "Thưa Chúa, C
húa đi đâu?"

Chúa đáp: "Hiện nay con chưa theo Ta
được, nhưng sau này con sẽ theo Ta."

37Phê-rơ thắc mắc: "Thưa Chúa, tại s
ao con không thể theo Chúa ngay bây g
iờ được? Con sẵn sàng hy sinh tính mạ
ng vì Chúa!" 38Chúa Giê-xu đáp: "Con
hy sinh tính mạng vì Ta sao? Ta nói th
ật, sáng mai trước khi gà gáy, con sẽ ch
ối Ta ba lần!"

## 14

**Đường Về Nhà Cha**

Chúa Giê-xu dạy: "Lòng các con đừn
g xao xuyến. Các con đang tin cậy Thư
ợng Đế thể nào, hãy tin Ta thể ấy. 2Tro
ng nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; nếu khô
ng, Ta đã nói cho các con rồi. Ta đi ch
uẩn bị chỗ ở cho các con. 3Khi chuẩn b
ị xong, Ta sẽ trở lại đón các con về với
Ta, để các con ở cùng Ta mãi mãi. 4Các
con đều biết đường đến nơi Ta đi."

5Thô-mai thưa: "Chúng con không bi
ết Chúa đi đâu, làm sao biết đường mà
đến?"

6Chúa Giê-xu đáp: "Ta là Con Đườn
g, Chân Lý và Nguồn Sống. Không nhờ
Ta, không ai được đến với Cha. 7Đã bi
ết Ta, các con cũng biết Cha Ta. Từ na
y, các con biết Ngài và đã thấy Ngài."

8Phi-líp năn nỉ: "Thưa Chúa, xin chỉ
Cha cho chúng con là đủ." 9Chúa đáp: "
Này Phi-líp, Ta ở với các con đã lâu mà
con chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là
thấy Cha. Sao con còn nói: Xin chỉ Ch
a cho chúng con? 10Con không tin Ta ở
trong Cha, và Cha ở trong Ta sao? Nhữ
ng lời Ta nói với các con không phải Ta
tự nói, nhưng chính Cha ở trong Ta đã
nói ra lời Ngài. 11Các con phải tin Ta ở
trong Cha, và Cha ở trong Ta. Nếu khôn
g, các con hãy tin bởi công việc Ta. 12T
a hứa quả quyết với các con, ai tin Ta s
ẽ làm những việc Ta làm, lại làm việc l
ớn hơn nữa, vì Ta sắp về với Cha. 13Cá
c con nhân Danh Ta cầu xin bất cứ điề
u gì, Ta sẽ làm cho, để Cha được tôn vi
nh. 14Phải, các con nhân Danh Ta cầu
xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho. 15Nế
u các con yêu thương Ta, thì hãy vâng
giữ mệnh lệnh Ta.

**Thần An Ủi**

16"Ta sẽ cầu xin Cha ban cho các co
n Đấng An Ủi khác, để sống với các c
on mãi mãi. 17Đó là Thánh Linh, là Th
ần Chân Lý. Người đời không thể tiếp
nhận Ngài, vì họ chẳng thấy cũng chẳn
g biết Ngài. Nhưng các con biết Ngài,
vì Ngài vẫn sống với các con và sẽ ở tr

ong các con. 18Ta không để các con bơ
vơ như trẻ mồ côi; Ta sẽ đến với các c
on. 19Không bao lâu nữa người đời chẳ
ng còn thấy Ta; nhưng các con sẽ thấy
Ta, vì Ta sống thì các con cũng sẽ sống
. 20Ngày Ta sống lại,[a] các con sẽ biết T
a ở trong Cha, các con ở trong Ta, và T
a ở trong các con. 21Ai vâng giữ mệnh
lệnh Ta là người yêu thương Ta. Người y
êu thương Ta sẽ được Cha Ta yêu thươ
ng. Ta cũng yêu thương và cho người ấ
y biết Ta."

22Giu-đa (không phải Ích-ca-ri-ốt) hỏ
i: "Thưa Chúa, tại sao Chúa không cho
cả thế gian cùng biết, mà chỉ bày tỏ ch
o chúng con?"

23Chúa đáp: "Ta chỉ bày tỏ cho nhữn
g người yêu thương Ta và vâng giữ lời
Ta. Cha Ta yêu thương họ; chúng ta sẽ
đến và sống với họ. 24Người không yêu
thương Ta chẳng vâng giữ lời Ta. Lời c
ác con nghe Ta nói chẳng phải của Ta,
nhưng của Cha, là Đấng đã sai Ta. 25Ta
bảo các con những điều này khi Ta còn
ở với các con. 26Nhưng Đấng An Ủi, là
Thánh Linh mà Cha nhân Danh Ta sai
đến, sẽ dạy dỗ các con mọi điều, nhắc
các con nhớ mọi lời Ta đã nói. 27Ta để
lại cho các con sự bình an trong tâm hồ
n. Ta ban cho các con sự bình an Ta, ch
ẳng phải thứ bình an mong manh của tr
ần gian. Lòng các con đừng bối rối, sợ
hãi.

28"Các con ghi nhớ lời Ta đã nói: Ta
đi, rồi sẽ trở lại với các con. Nếu các co
n yêu thương Ta, thì các con vui mừng
khi Ta về với Cha, vì Cha cao quý hơn
Ta. 29Nay Ta nói trước, để khi việc xảy
ra, các con sẽ tin lời Ta. 30Ta không c
òn thì giờ nói nhiều với các con nữa, vì
Sa-tan sắp đến. Nó không có quyền gì
trên Ta, 31nhưng nhân loại[b] phải biết T
a yêu Cha Ta, và làm mọi điều Cha dặn
bảo. Này, chúng ta hãy đi nơi khác.

# 15

## Cây Nho Thật

"Ta là cây nho thật; Cha Ta trồng cây
ấy. 2Cành nào trong Ta không kết quả
đều bị Ngài cắt bỏ. Ngài tỉa những cành
ra trái để trái càng sai trĩu. 3Các con đã
được Cha Ta tỉa sửa bằng lời Ta dạy bả
o. 4Các con cứ sống trong Ta; Ta sẽ sốn
g trong các con luôn. Cành nho không t
hể ra trái khi lìa thân cây; cũng vậy, cá
c con không thể tự kết quả một khi lìa
khỏi Ta.

5"Ta là cây nho; các con là cành. Ng
ười nào sống trong Ta và được Ta sống
trong lòng sẽ kết quả dồi dào, vì ngoài
Ta các con chẳng làm chi được. 6Người
nào rời khỏi Ta sẽ bị vứt bỏ như những
cành nho bị cắt, phơi khô, và gom lại đ
ốt. 7Nếu các con tiếp tục ở trong Ta, và
lời Ta ở trong các con, thì các con xin g
ì được nấy. 8Các con kết quả nhiều, tỏ r
a xứng đáng làm môn đệ Ta, là các con
đem vinh quang về cho Cha Ta.

9"Ta yêu các con tha thiết như Cha y
êu Ta. Hãy cứ sống trong tình yêu của
Ta. 10Các con vâng giữ mệnh lệnh Ta k
hi các con tiếp tục sống trong tình yêu
của Ta; cũng như Ta vâng giữ mệnh lệ
nh Cha và sống mãi trong tình yêu của
Ngài. 11Ta dạy các con những điều ấy
để các con được niềm vui của Ta, và ni
ềm vui của các con càng dư dật. 12Đây
là mệnh lệnh Ta: Các con hãy yêu nhau
, như Ta đã yêu các con. 13Người có tì
nh yêu lớn nhất là người hy sinh tính m
ạng vì bạn hữu. 14Nếu các con vâng gi

[a] *Nt ngày ấy*

[b] *Nt thế gian*

ữ mệnh lệnh Ta, thì các con là bạn hữu
Ta. 15Ta không gọi các con là tôi tớ nữ
a, vì tôi tớ không biết đường lối của ch
ủ. Nhưng Ta gọi các con là bạn hữu Ta,
vì Ta tiết lộ cho các con mọi điều Cha
Ta đã dạy.

16“Không phải các con đã chọn Ta; n
hưng Ta đã chọn, bổ nhiệm, và sai phái
các con để đem lại thành quả lâu dài; n
hờ đó, các con nhân Danh Ta cầu xin C
ha điều gì, Ngài sẽ ban cho các con. 17T
a muốn các con yêu nhau tha thiết.

**Thế Gian Ghét Người Theo Chúa**

18“Nếu người đời thù ghét các con, t
hì đừng quên họ đã thù ghét Ta trước.
19Nếu các con là người của thế gian, thì
các con sẽ được họ yêu mến; nhưng cá
c con không thuộc về thế gian. Vì Ta đ
ã chọn lựa các con,[a] nên họ thù ghét cá
c con. 20Các con hãy nhớ lời Ta: ‘Tôi t
ớ không hơn chủ.’ Nếu thế gian bức hại
Ta, thì họ cũng bức hại các con; nếu h
ọ vâng giữ lời Ta, thì họ cũng sẽ vâng
giữ lời các con. 21Nhưng vì thù ghét Da
nh Ta, họ sẽ bức hại các con, bởi họ kh
ông biết Đấng đã sai Ta.

22“Nếu Ta không đến giảng giải ch
o họ, thì họ không mắc tội. Nhưng bây
giờ họ không còn lý do để chạy tội nữa.
23Người nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta
. 24Nếu Ta không thực hiện trước mắt h
ọ những phép lạ chẳng ai làm được, thì
họ khỏi mắc tội; nhưng họ đã thấy nhữ
ng việc ấy mà vẫn thù ghét Ta và Cha
Ta. 25Đúng như lời Thánh Kinh, ‘Họ g
hét Ta vô cớ!’

26“Ta sẽ sai Đấng An Ủi, là Thần Ch
ân Lý ra từ Cha, đến với các con. Ngài
sẽ làm chứng cho Ta. 27Các con cũng sẽ
làm chứng cho Ta, vì các con đã ở với
Ta từ ban đầu.

# 16

“Ta dạy các con những điều ấy để kh
i gặp khó khăn, các con sẽ không vấp n
gã. 2Người ta sẽ khai trừ các con.[b] Sẽ c
ó lúc mọi người nghĩ rằng giết các con
là phục vụ Thượng Đế. 3Họ sát hại các
con vì họ không biết Thượng Đế, và cũ
ng không biết Ta. 4Ta cho các con biết,
để khi các việc ấy xảy ra, các con nhớ
rõ rằng Ta đã báo trước rồi.

Trước kia Ta chưa nói, vì Ta còn ở v
ới các con.

**Công Vụ của Thần An Ủi**

5“Bây giờ Ta sắp trở về với Đấng đã
sai Ta; nhưng chẳng ai trong các con m
uốn hỏi Ta đi đâu. 6Trái lại lòng các co
n đầy dẫy phiền muộn. 7Ta cho các con
biết: Ta đi là ích lợi cho các con, vì nếu
Ta không đi, thì Đấng An Ủi sẽ không
đến với các con. Khi Ta đi, Ta sẽ sai N
gài đến. 8Khi Ngài đến, Ngài sẽ chứng
tỏ cho nhân loại biết họ lầm lạc trong tộ
i lỗi, sẽ dìu dắt họ trở về đường công ch
ính, và sẽ giúp họ hiểu công lý của Thư
ợng Đế.[c] 9Họ lầm lạc trong tội lỗi vì kh
ông chịu tin Ta. 10Họ trở về đường công
chính, vì Ta dành sự công chính của Ta
cho họ khi Ta về cùng Cha, dù lúc ấy h
ọ không thấy mặt Ta nữa. 11Họ hiểu đư
ợc công lý của Thượng Đế khi quỷ vươn
g bị hình phạt, còn người tin Ta được th
oát khỏi.

12“Ta còn nhiều điều muốn nói với c
ác con, nhưng hiện giờ các con chưa hiể

---

[a] *Nt chọn lựa các con từ giữa thế gian*
[b] *Nt đuổi các con khỏi hội trường*
[c] *Nt Ngài sẽ thuyết phục thế gian về tội lỗi, sự công chín h và sự xét xử*

u nổi. 13Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ
dạy các con biết chân lý toàn diện. Ngà
i không nói theo ý mình, nhưng truyền l
ại những điều Ngài đã nghe, và báo cho
các con biết những việc tương lai. 14Th
ần Chân Lý sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ c
ho các con biết sự thật về vinh quang T
a. 15Mọi điều Cha có đều thuộc về Ta, n
ên Ta nói: Thần Chân Lý sẽ cho các co
n biết sự thật về vinh quang Ta. 16Chẳn
g bao lâu, các con sẽ không thấy Ta nữ
a, nhưng chỉ một thời gian ngắn các con
lại gặp Ta.”

**Buồn Hóa Vui**

17Một vài môn đệ hỏi nhau: “Lời Thầ
y nói ‘Chẳng bao lâu nữa các con sẽ kh
ông thấy Ta, nhưng chỉ một thời gian n
gắn các con lại gặp Ta,’ và ‘Ta sắp về
với Cha’ có nghĩa gì?” 18Họ cứ thắc mắ
c: “Một thời gian ngắn” là bao lâu? Th
ật không hiểu Thầy nói gì.”
19Chúa Giê-xu biết họ đang hoang m
ang, liền giải thích: “Các con không hiể
u lời Ta vừa nói sao? 20Ta cho các con
biết, các con sẽ than khóc về những việ
c sắp xảy đến cho Ta, nhưng người đời
sẽ mừng rỡ. Các con sẽ đau buồn, nhưn
g nỗi buồn ấy sẽ biến thành niềm vui, k
hi các con lại gặp Ta. 21Người mẹ sắp đ
ến giờ sinh nở phải chịu đau đớn, buồn l
o; nhưng sau khi sinh con,[a] người mẹ vu
i mừng và quên hết đau đớn. 22Tuy hiệ
n nay các con đau buồn; nhưng chẳng b
ao lâu Ta sẽ gặp các con, lòng các con
sẽ tràn ngập niềm vui bất tận. 23Lúc ấy
các con sẽ không còn thắc mắc hỏi han
gì nữa. Ta nói quả quyết, các con nhân
Danh Ta cầu xin việc gì, Cha cũng ban
cho. 24Trước nay, các con chưa nhân Da
nh Ta cầu xin điều chi cả. Cứ cầu xin đi
, thì các con sẽ được, để lòng các con tr
àn ngập vui mừng.

**Chiến Thắng Thế Giới**

25“Ta thường dùng ngụ ngôn để dạy
dỗ các con. Sẽ đến lúc Ta không dùng n
gụ ngôn nữa, nhưng giãi bày trực tiếp v
ề Cha cho các con. 26Lúc ấy các con sẽ
nhân Danh Ta cầu xin. (Không phải chỉ
có Ta cầu thay cho các con, nhưng chín
h các con cầu xin Cha.) 27vì Cha cũng y
êu các con, vì các con yêu Ta và tin rằn
g Ta được Ngài sai đến. 28Ta từ Cha xu
ống trần gian; nay Ta sắp rời trần gian t
rở về với Cha.”
29Các môn đệ thưa: “Thưa Thầy, bây
giờ Thầy giảng giải rõ ràng, không còn
nói bóng nữa. 30Bây giờ chúng con biết
Thầy thấu hiểu mọi việc, chẳng cần ai
báo cáo.[b] Vì thế chúng con tin Thầy là
Sứ Giả của Thượng Đế.”
31Chúa Giê-xu đáp: “Bây giờ các con
tin rồi sao? 32Sắp đến lúc các con ly tá
n mỗi người một ngã, bỏ Ta lại một mìn
h. Nhưng Ta không cô đơn bao giờ, vì
Cha ở với Ta. 33Ta nói cho các con nhữ
ng điều ấy để các con được bình an tron
g Ta. Thế gian sẽ gây đủ thứ hoạn nạn k
hốn khổ cho các con; nhưng đừng nản l
òng, vì Ta đã chiến thắng thế gian.”

# 17

**Chúa Cầu Nguyện cho Các Môn Đệ**

Sau khi dạy dỗ xong, Chúa Giê-xu ng
ước mắt lên trời cầu nguyện: “Thưa Cha
, giờ đã điểm, xin Cha bày tỏ vinh quan
g Con, để Con làm rạng rỡ vinh quang
Cha. 2Cha đã trao cho Con uy quyền trê
n cả nhân loại, để Con ban sự sống vĩnh
cửu cho những người Cha đã giao thác.

[a] *Nt sinh ra một người trên thế giới*

[b] *Nt hỏi*

3 Họ được sống vĩnh cửu khi nhận biết
Cha là Chân Thần duy nhất, và nhìn nh
ận Chúa Cứu Thế Giê-xu là Sứ Giả của
Cha. 4 Con đã làm rạng rỡ vinh quang C
ha trên đất, hoàn tất mọi việc Cha ủy th
ác. 5 Thưa Cha, giờ đây xin Cha làm sán
g tỏ vinh quang Con trước mặt Cha, là
vinh quang chung của Cha và Con trướ
c khi sáng tạo trời đất.

6 "Con đã giãi bày Danh Cha cho nhữ
ng người Cha chọn giữa thế gian và gia
o thác cho Con. Thật ra, họ thuộc về Ch
a, và Cha giao họ cho Con. Họ luôn luô
n vâng giữ lời Cha. 7 Họ biết rõ rằng mọ
i điều Con có đều do Cha cho. 8 Vì Cha
dạy Con điều gì, thì Con cũng truyền ch
o họ, và họ nhận cả. Họ biết chắc chắn r
ằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng Ch
a đã sai Con xuống đời. 9 Giờ đây, Con
không cầu nguyện cho thế gian, nhưng
Con cầu xin cho những người Cha đã gi
ao thác, vì họ vẫn thuộc về Cha. 10 Mọi
người của Con đều thuộc về Cha; cũng
như mọi người của Cha đều thuộc về C
on. Họ chính là vinh quang của Con. 11
Con sắp từ giã thế gian để trở về với C
ha; nhưng họ vẫn còn ở lại. Thưa Cha C
hí Thánh, xin lấy Danh Cha bảo vệ nhữ
ng người Cha giao cho Con, để họ đồn
g tâm hợp nhất như Cha với Con. 12 Tro
ng thời gian sống với họ, Con luôn luôn
bảo vệ, che chở họ trong Danh Cha. M
ọi người Cha giao thác Con đều bảo vệ
an toàn, ngoại trừ một người ngoan cố
đi vào con đường chết,[a] đúng như Thán
h Kinh đã chép.

13 "Con sắp về với Cha; nhưng khi cò
n ở đây, Con cho họ biết những điều nà
y, để lòng họ được tràn ngập niềm vui
của Con. 14 Con đã truyền lời Cha cho h
ọ, nên người đời thù ghét họ, vì họ khôn
g thuộc về thế gian, cũng như Con khô
ng thuộc về thế gian. 15 Con không cầu
xin Cha rút họ ra khỏi thế gian, nhưng x
in Cha giữ họ khỏi điều gian ác. 16 Họ k
hông thuộc về thế gian, cũng như Con
không thuộc về thế gian. 17 Xin Cha dùn
g Chân Lý thánh hóa họ. Lời Cha chính
là Chân Lý. 18 Như Con là Sứ Giả Cha
sai xuống đời, họ cũng là sứ giả Con sa
i đi khắp thế giới. 19 Con đã sống thánh
thiện[b] theo lời Cha, để họ được thánh h
óa nhờ Chân Lý.

20 "Không những Con cầu xin cho họ
, Con cũng cầu xin cho những người sẽ
tin Con nhờ lời chứng của họ. 21 Xin Ch
a cho các môn đệ mới cũ đều hợp nhất,
cũng như Cha ở trong Con, Con ở tron
g Cha, và họ ở trong Chúng Ta, để nhân
loại[c] biết Con là Sứ Giả của Cha.

22 "Con đã cho họ vinh quang Cha ch
o Con, để họ hợp nhất như Cha và Con.
23 Con ở trong họ, và Cha ở trong Con,
để giúp họ hoàn toàn hợp nhất. Nhờ đó
nhân loại biết Con là Sứ Giả của Cha, v
à Cha yêu họ như Cha đã yêu Con.

24 "Thưa Cha, Con muốn Con ở đâu,
những người Cha giao cho Con cũng ở
đó, để họ chiêm ngưỡng vinh quang Ch
a đã cho Con, vì Cha đã yêu Con trước
khi sáng tạo trời đất.

25 "Thưa Cha Chí Công, thế gian khô
ng biết Cha, nhưng Con biết Cha, và họ
cũng biết Cha đã sai Con xuống đời. 2
6 Con đã trình bày Danh Cha cho họ; C
on sẽ giãi bày thêm nữa để họ nhận đượ
c tình yêu của Cha, là tình Cha yêu Con
, để Con sống trong lòng họ."

[a] *Nt đứa con của hư vong*

[b] *Nt Con tự thánh hóa*

[c] *Nt thế gian*

# 18

## Người Do Thái Bắt Chúa

Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu dẫn
các môn đệ qua suối Khiết-rôn, vào kh
u vườn Ô-liu. [2]Giu-đa, là người phản C
húa, cũng biết rõ vườn ấy, vì Chúa thườ
ng đến đây họp với các môn đệ. [3]Giu-đ
a hướng dẫn một đội tuần cảnh và chức
dịch của các thầy trưởng tế và Biệt Lập
, mang theo đèn đuốc khí giới đột nhập
vào vườn.

[4]Chúa Giê-xu biết rõ mọi việc sắp xả
y ra, nên bước tới hỏi: "Các ngươi tìm a
i?"

[5]Họ hùng hổ: "Tìm Giê-xu người Na-
xa-rét!" Chúa đáp: "Chính Ta đây!" Lú
c ấy Giu-đa cũng đứng trong hàng ngũ
họ. [6]Nghe Chúa đáp: "Chính Ta đây," c
ả bọn bị dội lại và té nhào xuống đất.

[7]Chúa lại hỏi: "Các ngươi tìm ai?" Họ
đáp: "Tìm Giê-xu người Na-xa-rét."

[8]Chúa nhắc lại: "Ta đã bảo các ngươ
i là chính Ta đây. Nếu các ngươi tìm bắ
t Ta, hãy để mấy người này đi tự do." [9]
(Việc xảy ra đúng như lời Chúa hứa: 'T
ất cả những người Cha giao thác, Con đ
ều bảo vệ an toàn.')

[10]Si-môn Phê-rơ rút kiếm chém rơi v
ành tai phải của Mạnh-chu, là gia nhân
thầy Tế Lễ Tối Cao.

[11]Nhưng Chúa bảo Phê-rơ: "Con tra
kiếm vào vỏ. Lẽ nào Ta không uống ch
én khổ đau mà Cha đã dành cho Ta sao
?"

## Trước Tòa Thầy Tế Lễ Tối Cao

[12]Lập tức viên chỉ huy đội quân[a] và c
ác chức dịch bắt trói Chúa Giê-xu. [13]Tr
ước hết, họ giải Chúa đến dinh An-ne,[b]
là nhạc phụ của Cai-phe. (Cai-phe đan
g giữ chức Tế Lễ Tối Cao Do Thái Giá
o.) [14]Ông đã có lần tuyên bố với các nh
à lãnh đạo Do Thái: "Thà để một người
chết thay cho toàn dân."

[15]Theo sau Chúa có Si-môn Phê-rơ v
à một môn đệ khác. Nhờ quen biết thầy
Tế Lễ Tối Cao, môn đệ ấy được vào din
h với Chúa. [16]Còn Phê-rơ đứng ngoài c
ổng. Môn đệ ấy trở ra xin cô gái gác cổ
ng cho Phê-rơ vào.

[17]Cô hỏi Phê-rơ: "Ông không phải là
môn đệ ông ấy sao?" Phê-rơ đáp: "Khô
ng phải đâu."

[18]Đêm càng lạnh, các chức dịch và gi
a nhân thầy tế lễ nhóm một đám lửa, rồi
quây quần ngồi sưởi. Phê-rơ cũng đứng
sưởi với họ.

[19]Thầy Tế Lễ Tối Cao buộc Chúa cu
ng khai chi tiết về các môn đệ và lời giá
o huấn của Ngài. [20]Chúa Giê-xu đáp: "
Ta giảng dạy công khai với mọi người t
rong các hội trường và Đền Thờ, chẳng
có gì giấu diếm. [21]Tại sao ngươi hỏi Ta,
mà không hỏi những người đã nghe Ta
? Họ biết rõ những điều Ta nói."

[22]Một chức dịch đứng gần tát vào mặ
t Ngài, quát lên: "Anh dám nói năng nh
ư thế với thầy Tế Lễ Tối Cao sao?"

[23]Chúa Giê-xu điềm nhiên hỏi: "Nếu
Ta nói sai, thì xin hãy cho biết chỗ sai.
Còn nếu Ta nói đúng, thì tại sao ngươi l
ại đánh Ta?" [24]An-ne ra lệnh giải Chúa
– vẫn bị trói –
qua dinh thầy Tế Lễ Tối Cao Cai-phe.

[25]Lúc ấy Phê-rơ vẫn đứng sưởi ngoài
sân. Mấy người tuần cảnh đứng bên cạ
nh hỏi: "Ông không phải môn đệ ông ấ
y sao?" Phê-rơ chối: "Không phải đâu."

---

[a] *Nt vị chỉ huy 1.000 quân*

[b] *Nt An-ne cũng đã từng giữ chức tế lễ tối cao một thời gian*

[26]Một gia nhân của thầy Tế Lễ Tối C
ao, là bà con với người bị Phê-rơ chém
đứt tai, tố cáo: "Chính mắt tôi thấy ông
đứng trong vườn Ô-liu với ông ấy mà."
[27]Phê-rơ lại chối lần nữa. Lập tức có tiế
ng gà gáy.

**Trước Tòa Tổng Trấn Phi-lát**

[28]Người Do Thái giải Chúa Giê-xu đế
n dinh tổng trấn La Mã vào lúc sớm tinh
sương, nhưng họ không vào dinh để khỏ
i bị ô uế và được ăn lễ Vượt Qua.[a]

[29]Vì thế tổng trấn Phi-lát phải ra sân
hỏi: "Các anh tố cáo người này về tội gì
?"

[30]Họ đáp: "Nếu nó không phải là ngư
ời gian ác, thì chúng tôi đâu dám giải lê
n tổng trấn."

[31]Tổng trấn bảo: "Các anh cứ đem xử
theo luật các anh."

Người Do Thái thưa: "Chúng tôi khô
ng có phép xử tử ai, yêu cầu tổng trấn x
ử nó!" [32]Điều này ứng nghiệm lời Chúa
Giê-xu báo trước Ngài phải chết cách n
ào.[b]

[33]Tổng trấn trở vào dinh hỏi Chúa: "
Anh có phải vua dân Do Thái không?"

[34]Chúa Giê-xu hỏi lại: "Ngươi dùng
chữ 'vua' theo nghĩa thông thường, hay
theo nghĩa 'Chúa Cứu Thế' của người
Do Thái?"

[35]Phi-lát xẵng giọng: "Ta có phải là n
gười Do Thái đâu! Chính đồng bào anh
và các thầy trưởng tế bắt anh giải lên c
ho ta xử. Anh làm gì, mà họ muốn giết
anh?"

[36]Chúa Giê-xu đáp: "Ta không phải l
à vua một nước trần gian. Nếu thế, các
môn đệ Ta đã chiến đấu, không cho ngư
ời Do Thái bắt Ta. Nhưng nước của Ta
không thuộc thế giới này."

[37]Phi-lát hỏi: "Thế anh là vua sao?"

Chúa đáp: "Phải, Ta là vua. Ta sinh r
a chỉ vì mục đích ấy. Ta xuống trần gia
n để giãi bày Chân Lý. Mọi người yêu c
huộng Chân Lý đều theo Ta."

**Án Tử Hình**

[38]Phi-lát thắc mắc: "Chân Lý là gì?"
Ông bước ra ngoài tuyên bố: "Ta không
thấy người này có tội gì cả. [39]Theo thô
ng lệ, mỗi năm đến lễ Vượt Qua, ta ân x
á cho các anh một phạm nhân. Các anh
muốn ta tha vua dân Do Thái không?"

[40]Họ thét lên: "Tổng trấn đừng tha n
ó, nhưng tha Ba-ra-ba!" Ba-ra-ba bị tù
vì nổi loạn và giết người.[c]

# 19

Phi-lát ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu
. [2]Bọn lính La Mã đan một vương miện
bằng gai đội lên đầu Chúa, và khoác lên
người Chúa chiếc áo dài màu tía, [3]rồi x
úm lại chế giễu: "Kính chào vua dân D
o Thái!" Họ lại tát vào mặt Chúa.

[4]Phi-lát bước ra sân một lần nữa, tuy
ên bố với người Do Thái: "Này, ta giao
người ấy lại cho các anh, để các anh biế
t ta không thấy người có tội gì." [5]Chúa
Giê-xu bước ra, đầu đội mão gai, mình
khoác áo dài tía. Phi-lát nói: "Người ấy
kia kìa."

[6]Các thầy trưởng tế và các chức dịch
vừa thấy Chúa liền reo hò: "Đóng đinh
nó! Đóng đinh nó trên cây thập tự!"

Phi-lát đáp: "Các anh cứ đóng đinh đ
i. Ta vẫn thấy người này vô tội."

---

[a] *Theo giáo luật Do Thái, ai vào nhà người nước ngoài là bị ô nhiễm, không được dự các thánh lễ*

[b] *Người Do Thái xử tử bằng cách ném đá; người La Mã b ằng cách đóng đinh trên cây thập tự. Chúa đã báo trước Ngài sẽ bị "treo lên" (12:32) cây thập tự.*

[c] *TC Mác 15:7; Lưu 23:18*

7Người Do Thái cãi: “Theo luật của c
húng tôi, nó phải bị xử tử, vì nó tự xưng
là Con Thượng Đế.”
8Nghe lời đó, Phi-lát càng thêm sợ hã
i. 9Ông đem Chúa vào dinh vặn hỏi: “A
nh từ đâu đến?” Nhưng Chúa không đá
p một lời. 10Phi-lát lại hỏi: “Sao anh kh
ông trả lời? Anh không biết ta có quyền
tha anh, cũng có quyền đóng đinh anh
sao?”
11Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Thượng Đế
không cho, ngươi chẳng có quyền gì trê
n Ta cả. Cho nên người bắt Ta giải nộp
cho ngươi còn nặng tội hơn ngươi nữa.”
12Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cá
ch phóng thích Ngài; nhưng người Do T
hái dọa: “Nếu tha nó, tổng trấn không tr
ung thành với Hoàng Đế, vì nó phản bội
Hoàng Đế, tự xưng là vua!”
13Phi-lát liền ra lệnh giải Chúa Giê-
xu ra cho ông xử tại Tòa Lát Đá. 14Hôm
ấy nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua. Đ
ến mười hai giờ trưa,[a] Phi-lát bảo người
Do Thái: “Đây, vua của các anh.”
15Họ kêu gào: “Giết nó đi! Giết nó đi
! Đóng đinh nó vào cây thập tự!”
Phi-lát hỏi: “Không lẽ ta đem đóng đ
inh vua các anh sao?”
Các thầy trưởng tế đáp: “Ngoài Hoàn
g Đế La Mã, chúng tôi không có vua nà
o khác.”
16Phi-lát liền giao Chúa cho người D
o Thái đóng đinh trên cây thập tự. Họ b
ắt Ngài giải đi.
17Chúa vác cây thập tự lên ngọn đồi
Sọ (tiếng Hi-bá gọi là Gô-gô-tha). 18Tại
đây họ đóng đinh Chúa trên cây thập tự.
Cũng có hai tướng cướp bị đóng đinh h
ai bên Chúa, mỗi bên một người.

**Trên Cây Thập Tự**

19Phi-lát cho treo tấm bảng trên cây t
hập tự, ghi giòng chữ: “Giê-xu người N
a-xa-rét, Vua dân Do Thái.” 20Nhiều ng
ười xem thấy giòng chữ đó, vì nơi Chúa
bị đóng đinh rất gần thủ đô, và tấm bản
g viết bằng ba thứ chữ Hi-bá, La-tinh và
Hy Lạp. 21Các thầy trưởng tế đến khiế
u nại với Phi-lát: “Xin tổng trấn đừng vi
ết: ‘Vua dân Do Thái,’ nhưng sửa lại ‘Ng
ười tự xưng là Vua dân Do Thái.’ ” 22Ph
i-lát gắt lên: “Ta viết xong rồi, không cầ
n thêm bớt gì nữa.”
23Sau khi đóng đinh Chúa, mấy ngườ
i lính chia áo xống Ngài làm bốn phần,
mỗi người lấy một phần. Nhưng họ giữ
nguyên áo dài của Chúa, vì tấm áo ấy d
ệt không có đường may. 24Họ gieo súc
sắc xem tấm áo đó về phần ai. Việc xả
y ra đúng như lời Thánh Kinh:
“Họ chia nhau áo xống Ta,
Và bắt thăm lấy áo dài Ta.”[b]
Đó là hành động của bọn lính La Mã.
25Đứng bên cây thập tự có mẹ Chúa,
dì Chúa là Ma-ri vợ Cơ-lưu-ba, và Ma-
ri Mặc-lan. 26Thấy mẹ và môn đệ Ngài
yêu[c] đứng bên cạnh, Chúa dặn mẹ: “An
h này là con của mẹ.” 27Chúa cũng bảo
môn đệ ấy: “Đây là mẹ của con.” Từ đó
môn đệ ấy rước bà về nhà phụng dưỡn
g.

**Giờ Tắt Thở**

28Biết sứ mệnh đã xong và muốn là
m đúng lời Thánh Kinh, Chúa Giê-xu n
ói: “Ta khát!” 29Tại đó có một bình giấ
m. Có người lấy miếng bông đá tẩm đầ
y giấm, đặt lên cành phương thảo, đưa
kề miệng Chúa. 30Khi nếm giấm rồi, C
húa tuyên bố: “Mọi việc đã hoàn thành
!” Rồi Ngài gục đầu, tắt thở.

---

[a] *Nt giờ thứ sáu*

[b] *Thi 22:18*

[c] *Xin xem chú thích Giăng 13:23*

31Người Do Thái không muốn để xác
người phơi trên cây thập tự vào ngày th
ứ bảy, lại là ngày rất long trọng vì trùng
hợp với lễ Vượt Qua, nên họ yêu cầu P
hi-lát cho đánh gãy chân từng người ch
o chết hẳn, rồi đem các thi hài xuống. 3
2Mấy người lính đến đánh gãy chân hai
tướng cướp bị đóng đinh với Chúa. 33
Nhưng khi đến gần Chúa, họ thấy Ngài
đã chết, nên không đánh gãy chân Ngà
i. 34Một người lính lấy giáo đâm xuyên
sườn Chúa, lập tức máu và nước đổ ra.
35Tác giả đã chứng kiến việc đó, và ghi
chép cách trung thực để bạn đọc tin nh
ận. 36Mọi việc diễn tiến đúng theo lời
Thánh Kinh đã nói trước: “Không một
cái xương nào của Ngài bị gãy,”[a] 37và “
Họ sẽ nhìn thấy Người họ đã đâm.”[b]

**Cuộc An Táng**

38Sau đó, Giô-sép người A-ri-ma-thê,
từng làm môn đệ Chúa cách kín đáo vì
sợ người Do Thái, đến xin phép Phi-lát
cho an táng Chúa. Được phép, Giô-sép
gỡ thi hài Chúa xuống khỏi cây thập tự.
39Ni-cơ-đem, là người đã hầu chuyện v
ới Chúa ban đêm, cũng đem đến một tră
m cân nhựa thơm trộn trầm hương. 40Ha
i ông dùng hương liệu và vải gai mịn tẩ
m liệm thi hài Chúa, theo tục lệ Do Thá
i.

41Tại chỗ Chúa chịu đóng đinh có m
ột khu vườn và một ngôi mộ mới đào. 4
2Vì sắp đến ngày lễ,[c] và ngôi mộ này cũ
ng gần, nên họ an táng Chúa tại đây.

# 20

**Ngôi Mộ Trống**

Sáng Chúa Nhật, lúc trời còn mờ mờ,
Ma-ri Mặc-lan đến viếng mộ Chúa. Th
ấy tảng đá lấp cửa mộ[d] đã lăn qua một b
ên, 2cô chạy tìm Si-môn Phê-rơ và môn
đệ Chúa yêu, báo tin: “Người ta đã dời t
hi hài Chúa khỏi mộ, không biết để tại
đâu.”

3Phê-rơ và môn đệ kia liền chạy đến
mộ. 4Môn đệ kia chạy nhanh hơn, đến
mộ trước, 5cúi xuống nhìn vào, thấy vải
liệm, nhưng không dám vào. 6Si-môn P
hê-rơ đến sau, bước vào trong mộ, thấy
vải liệm còn đó, 7tấm khăn trùm đầu thì
cuốn lại để một bên, không nằm chung
với vải liệm. 8Môn đệ kia cũng vào the
o quan sát, và tin Ma-ri nói đúng. 9Vì đ
ến lúc ấy, các môn đệ chưa hiểu lời Thá
nh Kinh nói Chúa sẽ sống lại.

**Ma-ri Gặp Chúa**

10Hai môn đệ trở về nhà; 11nhưng Ma
-ri đến bên mộ mà khóc. Nước mắt đầm
đìa, cô cúi xuống nhìn trong mộ, và 12t
hấy hai thiên sứ mặc áo trắng, một vị ng
ồi đàng đầu, một vị ngồi đàng chân, nơ
i Chúa Giê-xu đã nằm.

13Hai thiên sứ hỏi: “Tại sao cô khóc?
” Cô đáp: “Vì người ta dời thi hài Chúa
tôi đi mất, không biết để tại đâu!” 14Nói
xong, cô quay đầu nhìn lại, thấy có ngư
ời đứng sau lưng. Đó là Chúa Giê-xu, n
hưng cô không nhận ra.

15Chúa hỏi: “Tại sao cô khóc? Cô tì
m ai?” Tưởng là người làm vườn, cô dò
hỏi: “Bác có đem thi hài Chúa

[a] *Xuất 12:46; Dân 9:12; Thi 34:20*
[b] *Xa 12:10*

[c] *Lễ Vượt Qua và cuối tuần (theo luật, không ai được đi xa trong ngày ấy)*
[d] *Một số mộ ở xứ Do Thái thường đào trong sườn núi như một cái động*

đi đâu, thì làm ơn cho biết để tôi đem v
ề."
16Chúa gọi: "Ma-ri!"
Cô xoay hẳn người lại, mừng rỡ kêu l
ên: "Thưa Chúa!"
17Chúa bảo: "Đừng đụng đến Ta, vì
Ta chưa lên cùng Cha. Nhưng hãy đi tì
m các anh em Ta, nói cho họ biết Ta lê
n cùng Cha Ta, cũng là Cha các con, cù
ng Thượng Đế Ta, cũng là Thượng Đế cá
c con." 18Ma-ri Mặc-lan đi báo tin cho
các môn đệ khác biết cô vừa gặp Chúa,
và thuật lại mọi điều Ngài dạy.

**Chúa Thăm Các Môn Đệ**

19Ngay tối hôm ấy, các môn đệ họp
mặt với nhau. Cửa phòng đóng thật chặt
, vì họ sợ người Do Thái. Thình lình Ch
úa Giê-xu đến đứng giữa phòng, chào m
ừng các môn đệ. 20Chúa đưa sườn và ta
y cho họ xem. Được gặp Chúa, các môn
đệ vô cùng mừng rỡ.
21Chúa Giê-xu tiếp: "Chào mừng các
con! Cha đã sai Ta cách nào, Ta cũng
sai các con cách ấy." 22Nói xong, Chúa
hà hơi trên các môn đệ và bảo: "Các co
n hãy tiếp nhận Thánh Linh. 23Các con
tha tội cho ai, người ấy sẽ được tha tội;
các con buộc tội cho ai, người ấy sẽ bị b
uộc tội."

**Thô-mai Hoài Nghi**

24Hôm ấy Thô-mai không có mặt lúc
Chúa đến thăm. 25Các môn đệ kia báo ti
n: "Chúng tôi mới gặp Chúa!" Nhưng T
hô-mai đáp: "Nếu mắt tôi không thấy d
ấu đinh trên bàn tay Chúa, nếu ngón ta
y tôi không sờ vết thương, nếu bàn tay t
ôi không đặt vào sườn Chúa, thì tôi khô
ng tin."
26Tám ngày sau, các môn đệ lại họp t
rong nhà ấy, Thô-mai cũng có mặt. Cửa
ngõ đều đóng chặt, nhưng Chúa Giê-xu
đến đứng giữa phòng chào mừng các m
ôn đệ. 27Chúa bảo riêng Thô-mai: "Con
hãy đặt ngón tay vào bàn tay Ta, đặt bà
n tay vào sườn Ta. Đừng hoài nghi, như
ng hãy tin!"
28Thô-mai thưa: "Lạy Chúa tôi và Th
ượng Đế tôi!"
29Chúa Giê-xu nói tiếp: "Vì con thấ
y Ta, nên con tin. Phúc cho những ngườ
i chưa thấy mà tin Ta!"

**Lời Đúc Kết**

30Các môn đệ còn chứng kiến nhiều
phép lạ khác do Chúa Giê-xu thực hiện,
nhưng không thể chép tất cả vào sách n
ày. 31Chỉ xin ghi lại một số phép lạ, để
giúp người đọc tin nhận Chúa Giê-xu là
Chúa Cứu Thế, là Con Thượng Đế. Nh
ờ niềm tin đó, chúng ta hưởng được sự s
ống vĩnh viễn trong Danh Chúa.

# 21

**Chúa Gặp Bảy Môn Đệ Trên Bờ Biển Thi-be**

Sau đó, Chúa Giê-xu gặp các môn đệ
lần nữa tại bờ biển Thi-be. Chuyện này
xảy ra như sau: 2Si-môn Phê-rơ, Thô-m
ai (cũng gọi là Song sinh), Na-tha-nên (
quê làng Ca-na, xứ Ga-li-lê), hai con tra
i của Xê-bê-đê, và hai môn đệ khác đan
g họp nhau bàn tính. 3Si-môn Phê-rơ đề
nghị: "Ta đi đánh cá." Mọi người đều t
án thành: "Chúng tôi cùng đi với anh."
Họ xuống thuyền thả lưới suốt đêm, như
ng chẳng được con cá nào.
4Đến rạng đông, các môn đệ thấy một
người đứng trên bờ, nhưng không biết là
ai. 5Người ấy hỏi: "Có bắt được cá không
, các con?" Họ đáp: "Thưa không."
6Người bảo: "Cứ thả lưới bên phải mạ
n thuyền thì sẽ được." Họ vâng lời, nên đ

ược rất nhiều cá, không thể kéo lưới vào t
huyền.
7Môn đệ Chúa yêu nói với Phê-rơ: “
Chúa đó!” Lúc ấy, Phê-rơ chưa mặc áo.
Vừa nghe nói đó là Chúa, ông vội khoá
c áo, nhảy ùm xuống nước lội vào bờ.
8Các môn đệ khác chèo thuyền vào, kéo
theo mẻ lưới đầy cá, vì chỉ cách bờ độ
một trăm thước.[a] 9Khi lên bờ, các môn
đệ thấy có sẵn bánh mì và một đám lửa,
trên lửa có cá đang nướng.
10Chúa Giê-xu bảo: “Các con đem cá
mới bắt lại đây.”
11Si-môn Phê-rơ ra kéo lưới vào bờ.
Lưới đầy cá lớn, đếm được 153 con. Cá
nhiều thế mà lưới vẫn không đứt. 12Chú
a lại bảo: “Các con lại đây điểm tâm.”
Không một môn đệ nào dám hỏi han, vì
biết chắc chắn là Chúa. 13Chúa Giê-xu
lấy bánh và cá trao cho các môn đệ. 14T
ừ khi sống lại, đây là lần thứ ba Chúa x
uất hiện cho các môn đệ[b] xem thấy.

**Lời Ủy Thác cho Phê-rơ**

15Sau khi ăn xong, Chúa hỏi Phê-rơ:
“Si-môn con Giô-na, con yêu Ta hơn nh
ững người này không?”

Si-môn hăng hái: “Vâng, Chúa biết c
on yêu Chúa.”

Chúa bảo: “Hãy chăn đàn chiên con
Ta.”
16Chúa lại hỏi: “Si-môn con Giô-na,
con yêu Ta không?”

Si-môn quả quyết: “Thưa Chúa, Chú
a biết con yêu Chúa.”

Chúa dạy: “Hãy chăn đàn chiên Ta.”
17Chúa hỏi lần thứ ba: “Si-môn con
Giô-na, con yêu Ta không?”

Phê-rơ buồn vì Chúa hỏi mình câu ấy
đến ba lần. Ông thành khẩn: “Thưa Ch
úa, Chúa biết rõ lòng con; Chúa biết co
n yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu dịu dàng: “Hãy chăn đà
n chiên Ta.” 18Ta cho con biết: Khi còn
trẻ, con tự sức làm mọi việc, muốn đi đ
âu tùy ý; nhưng về già, con phải đưa ta
y cho người khác dắt đến nơi con khôn
g muốn.” 19Chúa ngụ ý cho biết ông ph
ải chết cách nào để làm rạng Danh Thư
ợng Đế. Sau đó, Chúa căn dặn: “Con hã
y theo Ta.”

**Môn Đệ Chúa Yêu**

20Phê-rơ quay lại, thấy môn đệ Chúa
yêu (là người đã dựa vào ngực Chúa tro
ng buổi ăn tối cuối cùng, liền hỏi: “Thư
a Chúa, ai là người phản Chúa?”). 21Th
ấy người ấy đi theo, Phê-rơ hỏi: “Thưa
Chúa, anh ấy sẽ ra sao?”
22Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta muốn c
ho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì l
iên hệ gì đến con? Phần con hãy theo T
a.” 23Do đó anh em đồn rằng môn đệ ấ
y sẽ không chết. Nhưng Chúa Giê-xu k
hông bao giờ nói thế. Ngài chỉ bảo: “N
ếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày
Ta trở lại, thì liên hệ gì đến con?”
24Chính môn đệ ấy chứng kiến mọi v
iệc vừa kể và ghi lại những giòng chữ n
ày. Ai cũng biết lời chứng của người ấy
là chân thật.
25Chúa Giê-xu còn làm vô số công vi
ệc khác. Nếu người ta ghi chép đầy đủ,
thì chắc hẳn không có chỗ chứa hết.

---

[a] *Nt 200 pẽchôn*
[b] *Các sứ đồ*